

Türkiye'nin üzerinde

«Maocu hayaleti» dolaşüyor

"Avrupa üzerinde bir hayalet dolaşıyor, komünizm hayaleti." Marks ve Engels, 1848 yılında yayınladıkları "Komünist Manifesto"ya bu cümle ile başlıyorlardı. Onların sözünü ettikleri "hayalet" bugün yalnız Avrupa'da değil, Asya'dan Amerika'ya kadar beş kıta üzerinde dolaşmaktadır. Her türden emperyalist ve gerici, artık bu hayalete "Maocu" adını vermektedir. İşçi sınıfının sömürü ve zulme karşı haklı bir mücadelesi mi vardır, orada mutlaka bir "Maocu hayaleti" dolaşmaktadır. Köylüler toprak ve özgürlük mü istiyorlar, halk yığınları "Ne Amerika Ne Rusya" sloganı altında milli bağımsızlık için mi yürüyor, bütün bunlar "Maocu hayaleti"nin işidir. Milli bağımsızlık ve devrim için dikilen hangi taşı kaldırırsanız, altından "Maocu hayaleti" çıkmaktadır. Bu nedenle emperyalistler ve gericiler, devrimcileri ellerinden geldiği kadar kötü tanıtmak, Marksist-Leninistlerle anarşistleri, hatta haydut ve kabadayıları birbirine karıştırmak için bütün imkanlarını seferber ediyorlar. Bazı yazarlar ise ipe sapa gelmez kaba saba fikirleri kasıtlı olarak devrimcilere yakıştırarak dürüst olmayan bir mücadele yürütüyorlar. "Maocu" suçlaması, bugün eski "Komünist" suçlamasının yerini almıştır. Çünkü Marks ve Lenin'in büyük devrimci davasının zamanımızdaki simgesi, Mao Zedung'tan başkası değildir.

"Maocu hayaleti"nin bir zamandan beri Türkiye üzerinde de dolaştığını her gün gazetelerden okuyor ve radyolardan dinliyoruz. Bu komünizm düşmanlığı kampanyası, son Ankara TÖBDER mitinginden sonra yeni bir kabarış göstermiştir. Mitinge ellerinde "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganıyla katılan yurtsever öğretmen kitlesi ve halkın bir bölümü, İGD'li zorbaların saldırısına uğradı. İGD'lilerin önceden hazırlanmış sopalar ve tabancalarla üzerlerine saldırdıkları yurtseverler kendilerini çıplak elleriyle savundular. Ellerindeki pankart çitaları dahi polis tarafından bir dakika önce alınmıştı. Herkesin gördüğü gibi, yurtseverler Tandoğan alanında tek bir silah dahi atmadılar. Onların üzerine gözü

dönmüşçesine ateş edenler, öğretmenlikle ilgisi bulunmayan İGD'lilerdi. Gene de İstanbul basını "Maocu hayaleti"ne saldırdı. Komünizm öcüsü birçok yazarın köşesinde boy gösterdi.

Meselenin özü, Rusya'nın emperyalist yayılmasına karşı çıkma özgürlüğü noktasında düğümlenmektedir. Bugün Türkiye halkının, kendi yurdunda, kendi meydanlarında sosyal-emperyalizmi protesto etme hakkı, yurdun bağımsızlığını savunma özgürlüğü, sopayla ve silahla bastırılmaya çalışılıyor. Bütün olayların püf noktası budur. Gerisi laftır, laf canbazlığıdır ve göz boyamadır. Aynı şeyi uzun yıllar ABD emperyalistleri de yaptılar. ABD emperyalizmine karşı yükselen her yurtsever sese, Türkes'in bozkurtları "Moskova'ya" diye bağırarak cevap veriyordu. Ama zaman gösterdi ki, ABD emperyalizmine karşı kararlı mücadele verenler, Yeni Çarların en büyük tehdit haline gelmesiyle birlikte, sosyal-emperyalizme karşı mücadele bayrağını yükseltmekte bir an bile duraklamadılar. "Ne Amerika Ne Rusya" sloganı, bugün 40 milyonluk Türkiye'nin bağımsızlık tutkusunu dile getiriyor. Bu sloganı, taşla, sopayla, tertip ve kışkırtmalarla veya "Çincilik" gibi adi karalamalarla bastırmaya imkan yoktur. Bu sloganın kökü, Diyarbakır'dan İstanbul'a kadar Türkiye topraklarında, Türkiye emekçilerinin bağrındadır.

Bugün Rusya, yurdumuzun efendisi olmak için çok yönlü bir taarruza giriştiğine göre, Türkiye halkı da ona karşı mücadele edecektir. Bu mücadele, maddi bir temele, yani gerçeğe dayanıyor. "Maocu hayaleti"ne karşı Rusya'nın beşinci kolu tarafından açılan cihada katılanların bugün göremedikleri, fakat eninde sonunda görecekleri gerçek budur. Onlar, bugün sosyal-emperyalizme karşı yükselen mücadeleyi karalamak için kalemlerine sarılıyor, bildiriler yayınlıyor, yazılar yazıp, karikatürler çiziyorlar. Fakat bir yandan da Rusya ile milyarlarca dolarlık kredi anlaşmaları imzalanıyor, ekonomimizin candamarı olan elektrik enerjisinin şalteri Yeni Çarların ellerine veriliyor, revizyonizmin yoz kültürü ve sanatı yurdumuzu istila ediyor, Rusya büyük bir hızla yeni

bir dünya savaşına hazırlanıyor ve yurdumuz üzerindeki tehditlerini arttırıyor vb. "Maoculuğa" karşı açılan cihada katılan partiler, örgütler, yazarlar, bu gerçeklere bir kelime ile değinmiyorlar. Hatta bazıları, Rusya'nın beşinci kolu olan revizyonistlerin dostluğunu iktidar yolunda bir destek olarak görüyor ve ellerini onlara veriyorlar. Rusya'ya bugün elini veren, yarın kolunu kurtarabilir mi, iktidar hırsından bu noktayı düşünmeye zaman bile bulamıyorlar.

"Maoculuğa" karşı açılan cihad, yalnız Marksist-Leninistlere karşı açılmamıştır, doğrudan doğruya 40 milyonluk halkın bağımsızlık ve demokrasi isteğine karşı açılmıştır. Bu nedenle, "Komünist Manifesto"nun yazıldığı 1848 yılından beri bir türlü ortadan kaldırılamayan "Komünizm hayaleti-ni", bugün Brejnev'den alınan paslı "komünizm düşmanlığı" silahıyla vurucaklarını sananlar, hayal içindedirler. Çünkü Türkiye halkı bağımsızlığına ve özgürlüğüne ne kadar düşkün olduğunu tarih boyunca defalarca göstermiştir.

Türkiye halkını sopa ve silahla susturup, Brejnev'in uslu köleleri haline getirmeye imkan yoktur. Devrimci "hayaleti", her fabrikada, her madende, her köyde ve okulda önümüzdeki yıllarda daha çok görülecektir. Doğru olan tutum, bu gerçeğe karşı Brejnev'in açtığı cihada katılmak değil, bu gerçeği anlamaya çalışmak ve halkın bağımsızlık özleminin en ön safında yer almaktır.

Bilindiği üzere, Enternasyonal Marşı "uyan ey dünyanın lanetlenmişleri" dizesiyle başlar. İşçi sınıfı, Paris Komününden beri, burjuvazi ve toprak ağaları tarafından lanetleniyor. Bu lanetleme kampanyaları, emekçi yığınların devrim yolunda ilerlemesini bugüne kadar önleyemedi. Günümüzün en büyük komünizm düşmanı Brejnev'in de bunu başarmasına imkan yoktur. Revizyonistlerin komünizm düşmanlığı kampanyaları püskürtülecektir. Revizyonizm, "lanetlediği" emekçi yığınların ayakları altında ezilecektir. Hiç bir güç, milli bağımsızlık ve halk devrimi gibi haklı bir davanın önünde duramaz. Bunu bütün Türkiye halkı olarak göreceğiz.

Kemal Doğan'dan sonra

Yazı İşleri Müdürümüz Leyla Cümbüş de askeri mahkeme tarafından tutuklandı

Dergimiz sahibi Hüseyin Karanlık'ın basına açıklaması

9 Şubat 1977 Çarşamba günü gazete idarehanemizde çalıştığımız sırada Yazı İşleri Müdürümüz Leyla CÜMBÜŞ'le birlikte polisler tarafından götürülmüştük. Bir gün 1. Şube'de gözaltında tutulduktan sonra 3. Kolordu Komutanlığı Askeri Savcılığına teslim edildik. Askeri Mahkeme Leyla CÜMBÜŞ'ü tutukladı. Bu arada idarehanemiz arandı, dergimiz çalışanlarından Fehmi KÖFTEOĞLU da gözaltına alındı.

Bu sırada karşılaştığımız olaylarla da şimdi daha iyi görülmektedir ki, uğradığımız baskılar tamamen kanunsuzdur. Özellikle yazıların hukuki sorumluluğuyla herhangi bir ilgin olmadığı halde benim gözaltına alınmam hiç bir şekilde izah edilemez. Nitekim ne ilk gün Emniyette bulunan sorumluları ne de askeri makamlar defalarca bu durumun kanunsuz olduğunu belirterek sormama rağmen beni niçin tuttuklarını açıklayamadılar. 1. Şube Müdürü bizi makamına çağırarak kendileriyle hiç bir ilgimiz olmadığını sadece Askeri Mahkemenin emrini yerine getirdiklerini ve oraya teslim etmekte görevli olduklarını açıkladı. Askeri Savcı ise hem bana hem de telefonla dışardan arayan gazeteci arkadaşlara sadece Leyla Cümbüş'ü kendilerinin aldığını, benim serbest olduğumu açıkladı. Dışarıya böyle izah etmesine rağmen "Ben gideyim o zaman" dediğimde buna izin vermedi. Bu durum şunu göstermektedir: Aslında Askeri Mahkemeye de daha üst makamlardan baskı gelmiştir. Bunu kendileri de itiraf etti-

ler. Daha sonra idarehanemizde yapılan arama ise, benim kanunsuz olarak gözaltında tutulmama gerekçe yapılmıştır. Ben yokken yapılan aramada ise Emniyetin de bilgisi dahilinde bulundurduğumuz Halkın Sesi arşivini götürmüşlerdir.

Görüldüğü gibi hiç bir bağımsızlığı bulunmayan Askeri Mahkemeler yoluyla ordunun basına müdahalesi daha da tehlikeli boyutlara varmaktadır. Bir derginin aynı anda hem sahibinin hem Yazı İşleri Müdürünün gözaltına alınması o dergiyi fiilen kapatmak anlamına gelir. Bu ise bilindiği gibi sadece sıkıyönetim altında yapılan bir uygulamadır.

Askeri Mahkemelerin tamamen kanunsuz olarak basını yargılamasının önüne geçilmelidir. Ve bu mümkündür, çünkü basın haklıdır. Mücadelesini gerektiği gibi verirsek bu hakkımızı kullanabiliriz. Biz basını tekrar uyarıyoruz; Haklarımıza sahip çıkalım!

Askeri Mahkeme Yazı İşleri Müdürümüzün tutuklanmasına neden olarak son sayımızda yayınlanan Avrupa İnsan Hakları Komisyonunun Kıbrıs'la ilgili olarak yayınladığı raporun bazı bölümlerini ve bizim raporda belirtilen uygulamalara karşı çıkmamızı göstermektedir. Rapor da söz konusu olan Türk birliklerinin Rum sivillere yaptığı uygulamaları halka duyurmamız orduya hakaret sayılmaktadır. Bir hakaret söz konusuysa, her şeyden önce tüm dünya önünde Türkiye'yi küçük düşüren ve ulusal onurumuzu zedeleyen bu insanlık dışı muamelenin sorumluları-

nın yakasına yapışılmalıdır. Bütün dünyanın bildiği bir gerçeği kendi halkımızdan neden gizleyeceğiz?

Kaldı ki bu rapor daha önce Hürriyet ve Tercüman gazetelerinde yayınlanmıştır. Bu gazetelerin yayımlayabildiği bir rapora Halkın Sesi'nde yer vermek niçin suç olmaktadır. Görüldüğü gibi özel olarak dergimize yönelen bir baskı ile karşı karşıyayız.

Biz bütün can alıcı meseleler gibi tüm dış politika konuları ve milli savunma meselelerinin de kamuoyu önünde açıkça tartışılabileceğini ve tartışılması gerektiğini savunuyoruz. Tüm ulusumuzun kaderini ilgilendiren hiç bir mesele hakim sınıfların tekeline bırakılamaz. HALKIN SESİ daha önce olduğu gibi bundan sonra da gerçekleri açıklamaktan ve tabuların yıkılması için çalışmaktan vazgeçmeyecektir.

Bir önceki Yazı İşleri Müdürümüz Kemal Doğan da ordu içinde MHP'nin faaliyetlerini teşhir eden bir yazı nedeniyle Askeri Mahkeme tarafından tutuklanmıştı.

Bütün tutuklu Yazı İşleri Müdürleri ve gazeteciler serbest bırakılmalıdır!

Devrimci ve yurtsever basına özgürlük!

Askeri Mahkemeler basını yargılamaz!

Biz bu taleplerin gerçekleşmesi için yurt içinde ve bütün uluslararası kuruluşlarda uğraşımızı sürdüreceğiz. Tüm basını ve demokratik kuruluşları da basın özgürlüğü mücadelesine daha çok katkıda bulunmaya çağırıyoruz.

Gördes'te halk lisedeki faşist baskıları protesto etti

Gördes Lisesinde karne dağıtım sırasında bir faşist lise yöneticilerinin tahrikiyle devrimci bir öğrenciye saldırdı. Daha sonra komandoların saldırıya geçmesiyle olaylar büyüdü.

Ali Aslan, Metin Akşahin, M. Emin Akşahin, Ceyhan Erdem, Seyhan Erdem, Hayri Solak, Hüseyin Solak, Mustafa Bayram ve Macit Meşin gözaltına alındılar. M. Emin Akşahin tutuklandı, diğer devrimciler serbest bırakıldı.

Olayları tepkiyle karşılayan halk, liseye yürüdü. Lisenin önünde "Faşist Müdür İştifa, Eğitim ve Öğrenim Özgürlüğü, Katil Polis Okula Giremez" diye bağırıldı. Kaymakamın tehditlerine rağmen halk lise kapısına dayandı. Müdür kapıyı kilitle-

diği için pencereden içeri girildi. Öğrenciler velilere ve halka sevgi gösterisinde bulunarak alkışladılar. Bu arada ortalıkta görülmeyen Lise Müdürü korkusundan kaçarak saklandığı kızlara ait tuvalette bulunup hesap soruldu.

Gördes'te halkın bu tepkisinden korkan faşistler komşu ilçelerden komando yardımı istediler. Gördes'e dışarıdan gelen komandalara da halk gereken cevabı verdi, komandolar etkisiz hale getirildi.

Bu arada faşistlere yardım ettiği ileri sürülen Tütün Bankası memuru Recep Canlı tütün üreticilerinin tepkisiyle görevden alındı.

Bursa TÖB-DER mitingi

29 Ocak 1977 günü Bursa'da, TÖB-DER, TÖM-DER ve TÖTED'in ortaklaşa düzenledikleri "Ekonomik ve Demokratik Haklar" yürüyüşü ve mitingi, revizyonistlerin işbirlikçi yüzlerini bir kez daha açığa çıkardı. Yürüyüş kolunun en sonunda yer alan, iki süper devlete karşı çıkan yurtseverlerin önüne İGD'li revizyonistler tarafından barikat kuruldu. Revizyonistler, "Ne Amerika Ne Rusya" ve bunun gibi birkaç pankartın indirilmesi halinde yürüyüşe katılabileceğimizi söylediler. Bu sırada gruplar içinden "barikatu yaralım, geçelim" sesleri yükselmeye başlayınca polis geldi, İGD'lilerle ortak barikat kurdu. Polis daha sonra, "Tertip komitesi sizin yürüyüşten olmadığınızı söylüyor, dağılın ve pankartlarınızı bize verin" dedi. Daha sonra arabalarla toplum polisi geldi ve devrimcilere

saldırdı. Yirmi kişi yakalandı. Polis, Emniyette, 52 saat devamlı işkence ile devrimcilere ve yurtseverlere "polise silahla saldırı" suçunu kabul ettirmeye çalıştı.

Mahkeme sonucu beraat eden devrimciler, "eşyaları Emniyette olduğu" gerekçeyle yeniden Emniyet Müdürlüğüne götürüldü. Şubenin önüne, çocuklarını, arkadaş-

larını almaya gelen halka, Emniyet Müdürü "Bunlar Maoçu, burdan derhal gitmezseniz onları 15 gün daha tutarım" şeklinde tehditler savurdu. Bazı yurtsever avukatların ve halkın yoğun çabaları sonucu arkadaşlarımız serbest bırakıldı.

Bursalı Proleter Devrimciler

Genel Dağıtım: TÜR-DA

Mitinge katılan çeşitli örgütler ve halk revizyonist saldırıyı anlatıyor:

Ankara mitingine katılan çeşitli örgüt ve kişiler revizyonist saldırıyı ortaya koyan açıklamalar yaptılar. Gazetelerin yer vermediği bu açıklamalardan bir kısmını özetleyerek sunuyoruz.

ÖĞRETMEN MEHMET ALBAYRAK

"Bizler miting İzmir'den gelmiştik. Öğretmen, öğrenci, memur ve halktan binlerce insanın eli sopa lı görevliler tarafından mitingde sokulmak istenmediğini gördüm. Biz öğretmenler buna tepki gösterdik. Görevliler bizi zorla dağıtmaya çalıştılar. Silah, sopa ve taşlarla saldırıya geçtiler. Bizim elimizde hiç bir şey yoktu. Ben başımdan sayıla yaralandım. TÖB-DER yöneticilerinin, yaratıkları olaylarla örgütümüzün kapatılmasına yol açmalarını şiddetle protesto ediyorum."

MEMURLAR DERNEĞİ (MEM-DER) ANKARA ŞUBESİ BAŞKANI SONER YEŞİLOVA:

"Yürüyüş başladıktan bir süre sonra, kürsüde miting yöneten şahsın eliyle işaret ederek bütün görevlileri bizim etrafımıza topladığı görüldü. Bu şahsın işaretinden üç-dört dakika sonra ise eli sopalı görevliler üzerimize saldırdılar. Üyelerimizden birçoğu çeşitli yerlerinden yaralandı. Bu arada üzerimize kırmızı boya atan saldırganlar, tabanca ile de ateş etmeye başladılar. Bir üyemiz tabanca kurşunuyla kolundan yaralandı."

TBP GENÇLİK KOLLARI:

Yurdumuzun çeşitli yerlerindeki il ve ilçe teşkilatlarımız ve gençlik kollarımızdan gelen üyelerle miting katıldık.

"Görevliler TBP imzalı pankartlarımızı almak istediler. Biz de diğer yurtsever kuruluşların üyeleri ve pek çok devrimci ile elimizdeki pankartları vermemek için direndik. Bunun üzerine eli sopalı miting görevlileri saldırıya geçtiler.

"Saldırı sırasında kadın kollarımızdan emekçi kadınlar, kız arkadaşlarımız çeşitli yerlerden gelen taş, topa, yumruk ve tekmelemlerle yaralandı. Bu arada TBP Genel Merkezi Yönetim Kurulu üyelerinden Muammer Atmaca, Ali Haydar, İlhan Yüksel, Rüknettin Senger, Selma Dillioğlu, Müslim Ulusoy, Muharrem Aydoğan ve Orhan Aydemir saldırıya uğradılar. Genel Başkanımız Muahammed Atmaca'nın parmağı kırıldı."

TUMAD-DER:

"Derneğimizin pankartıyla daha miting alanına girerken, pankartımızın çitası polis tarafından alındı ve didik didik arandık. Meydana girdi -

ğimizde etrafımız ellerinde sopalar bulunan görevliler tarafından çevrildi. Mitingte, görevliler yurtseverlere tertipli ve önceden planlanmış bir şekilde saldırdılar."

TÜM PTT-DER GENEL BAŞKANI HURİ HAŞAR:

"Görevliler, etrafımıza üçer kişilik sıra halinde dizildiler. Ön sıradaki görevliler pankartlara bakıyor ve pek çoğunu orada yakıyorlardı. İki görevliye niçin böyle yaptıklarını sordum. 'Çu'ları miting almayaacağız, diye cevap verdi.

"Yürüyüş başlayacağı sırada görevliler üç taraftan kitleyi sardılar. Saldırı sırasında üç PTT'li memur yaralandı. Genel Saymanımız polislerce arabaya konularak kıya - sıya dövdü."

ANALAR-BABALAR DERNEĞİ BAŞKANI GÖNÜL HAKSAL:

"5 Şubat 1977 günü Ankara'da düzenlenen miting mücadelemizi ve sesimizi duyurabilmek için, birçok ana baba katılmak istedik.

"Miting bitiminde yürüyüş başlamadan önce içinde bizim de olduğumuz pek çok kuruluşun üyeleri ve birçok yurtsever sopalı görevliler tarafından sarılarak yürüyüşe alınmamaya çalışıldı. Görevliler bizleri dağıtmak amacıyla taş ve sopalarla saldırıya geçtiler. Bu saldırılar sırasında bazı analar atılan taşlarla yaralandılar."

YURTSEVER ÖĞRETMEN gazetesini:

"Polis içinde bizim de olduğumuz yürüyüş kolundaki kitlenin elindeki pankart sopalarının hepsini aldı. Bazı pankartları da almak istedi. Müdahale edince 'Biz almasak ter-tip komitesi alacak' diyorlardı."

ÖVEÇLER HALKLA DAŞANIŞMA VE KÜLTÜR DERNEĞİ:

"Yürüyüş başlar başlamaz ellerinde sopalar olan görevliler saldırıya geçti. Bu kavga sırasında polis sadece iki süper devlete karşı çıkan sloganları atan kitleye saldırdı. Diğer taraftan saldırıyı yapan görevlilere herhangi bir polis saldırısı olmadı. Bütün bu saldırılara karşı saldırıya uğrayan tarafın kendini vargüçüyle savunduğunu ve saldırıya boyun eğmediğini gördük. Baştan aşağı boyanmış olan ve içlerinde yaralı olan binlerce kişi tekrar toparlanarak yürüyüş koluna katıldılar."

ANALAR-BABALAR Derneğinden bir ana: Sevim San

"5 Şubat günü Analar Babalar Derneğiyle birlikte yirmiden fazla anne ve baba 'Ekonomik ve Demokratik Haklar' mitingine katıldık. Polis elimizdeki pankartın sopalarını çıkartarak aldı. Bu arada yolda yürüyen büyük bir devrimci grubu durdurup onların da elindeki pankartların sopalarını aldılar. Oysa miting alanına geldiğimizde ellerinde kalın sopalar bulunan görevliler gördük."

EGO Çalışanları:

"Tandoğan alanına girerken içinde bizim de yer aldığımız binlerce kişi, koluna görevli koluğu takmış İGD'li zorbalara taşlı, silahlı ve sopalı saldırısına uğradık. Bu kimseler elimizde bulunan 'EGO Çalışanları' ibareli pankarta da saldırdılar. EGO'da çalışan İGD'li olduğunı bildiğimiz iki kişi de bunların arasındaydı. Birçok arkadaşımız taş ve sopalarla yaralandı."

ÖĞRENCİ ÇİĞDEM ATİK:

"Miting bitiminde yürüyüş geçmeden önce, eli sopalı miting görevlileri tekrar üzerimize saldırıya geçtiler. Amaçları bizim yürüyüş katılmamızı engellemektir. Bu sırada taşlarla ve sopalarla saldırdıkları gibi tabancalarla da ateş açtılar. Bu saldırı sırasında yerlerde sürüklendim, kollarım ve bacaklarım baştan aşağı yaralandı. Bir müddet sağ elim tutmadı. İki-üç gün elimi kullanamadım."

ÖĞRENCİ HAMDULLAH YANIK:

"Miting alanına gireceğimiz sırada, ellerinde sopalarla, kollarında pazubentleri olan görevliler tarafından yolumuz kesildi. Bu kişiler 'Biz burada Rusya'ya küfrettiğimiz, e-linizde böyle pankartlar varsa derhal bize verin, yoksa miting giremezsiniz' diye bizleri tehdit ettiler. Eli sopalı görevliler, bizlere karşı saldırıya geçtiler. Elimizde kendimizi savunacağımız bir şey olmadığı halde saldırıya karşı direndik."

TBP Gençlik Kolları Üyesi Recai Adışanlı:

"Saldırı sırasında biz kendimizi savunmaya çalışırken iki panzer de saldırgan görevlilerle birlikte üstümüze yürüdü. Bu görevlilerden ikisinin panzerin arkasına saklanarak bize doğru tabanca ile ateş ettiklerini gördüm."

DAST Oyuncularından Hasan Yıldırım:

"Maltepe durağı yakınlarında miting katılmak üzere yürüyen yürüyüş koluna takıldım. Bu grup polis tarafından arandı. Pankart sopaları kırıldı. Bu sırada 'Sosyalist Gençlik' pankartı altındaki grup arandı ve karşı kaldırımdan miting alanına giriyordu."

"Dışardan gelen saldırgan» mi? Kendi mitingine koşan öğretmen mi?"

Revizyonistler dışardan miting saldırdığını öne sürüyorlar. Revizyonist saldırıya uğrayan öğretmenlerden bir kısmı yurdun hangi köşesinden miting katıldıklarını dergimize bildirmişlerdir. Bu il ve ilçelerin listesi aşağıdadır.

Düzce	Bergama
İzmir	Bağcılar
Kızıltepe	Ordu
İstanbul	Gölköy
Kartal	Devrek
Aksaray	Karabük
Ünye	Eskipazar
Silifke	Denizli
Mut	Pazarcık
Anamur	Cihanbeyli
Pertek	Bozkır
Hekimhan	Tunceli
İzmit	Emirdağ
Polatlı	İzmir
Alanya	Taşkesik
Sivaslı	Mardin
Uşak	Akdağ
Göğdes	Niğde
Malatya	Zonguldak
Karabük	Salihli
Sütçüler	Akkuş
İnebolu	
Yozgat	Çorum
Viranşehir	Konya
İsparta	Selçuk
Mazgirt	Ortaköy
Gaziantep	Savur

İKİ SÜPER DEVLETE FAŞİZME VE REVİZYONİZME KARŞI ÖĞRETMEN MÜCADELESİNDE

YURTSEVER ÖĞRETMEN

11. SAYI İçindekiler:

TÖB-DER'de REVİZYONİST YÖNETİME SON!

Gazioğlu, TÖB-DER'in gelirlerini hangi amaçla kullanmaktadır?

MERSİN ve DENİZLİ Mitin-ğindeki Revizyonist Saldırı: REVİZYONİST SALDIRILARA KARŞI ÇIKALIM!

13 İstanbul TÖB-DER üyesi:

"Öğretmenlikle de, yurtseverlikle de en küçük bir ilgileri olmayan birtakım kimseleri bize saldıranlara soruyoruz:

"Biz öğretmenler olarak örgütümüzün mitinglerine katılmayacak mıyız?

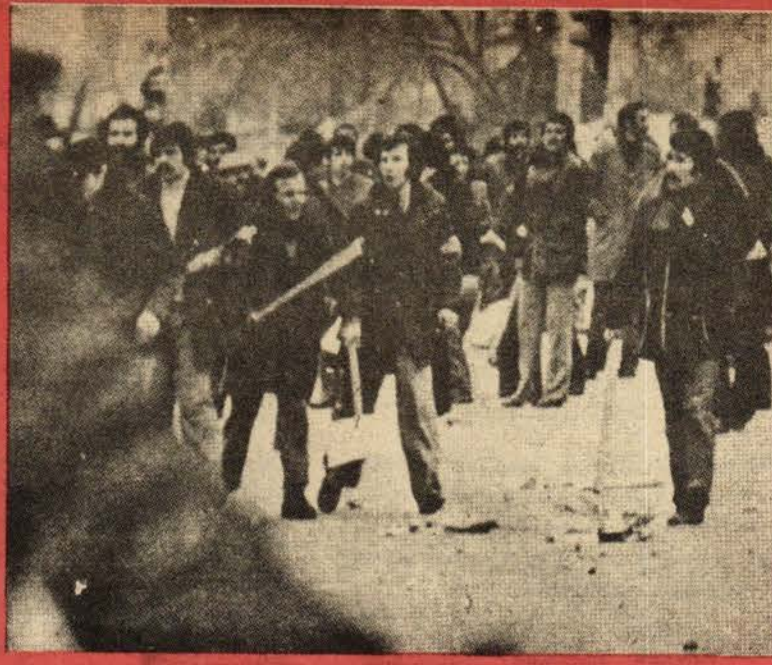
"Mitinglerimizde emperyalistlere karşı bağımsızlık ve demokrasi sloganları haykırmayacak mıyız? Kendi yurdunuzun meydanlarında sosyal-emperyalist Rusya'yı protesto edemeyecek miyiz?

"Bütün bunlar bize yasaklanacaksa bu mitingler niçin düzenlenmektedir?"

Resimde görülen sopalar mitingdeki görevlilerin elinde bulunuyordu. Bu gürgen sopalar özel olarak yaptırılmış ve devrimcilere saldırmak için kullanılmıştır.

Ellerinde kalın sopalarla pazubentli "görevliler"

İGD'li beslemeler saldırı hazırlığı yapıyorlar. Resimde esas saldırganlar görülmektedir.

- Saldırıya uğrayanlar TÖB-DER üyesi öğretmenler ve halktır.
- Kolluk taşıyan görevlilerin öğretmenlikle ilgisi yoktur. Saldırganlar İGD üyeleridir !
- Yurtseverlerin elinde tek bir sopa dahi yoktu.
- Saldırganların hepsinin elinde tornadan çıkmış gürgen sopalar bulunuyordu!
- Polis yurtseverleri tek tek tepeden tırnağa aradı.
- Kolluk taşıyan görevliler miting boyunca sopalarını sallaya sallaya polisin arasında dolaştılar !
- Görevliler Rusya'ya karşı pankartları görünce saldırıya geçtiler !
- Tandoğan'da yurtseverler tek bir silah atmadı. Meydanda sadece, İGD'li ler silah kullandı !
- TÖB-DER'in kapatılmasına sebep olanlar bütün bu saldırılara girişen revizyonistlerdir !

REVİZYONİST YA GERÇEKLERE

5 Şubat 1977 günü Ankara'da TÖB-DER, TÜTED ve TÜM-DER tarafından düzenlenen mitingte çıkan olaylar üzerine büyük bir fırtına koparılmıştır. Revizyonistler yalan makinasını gürültüyle işleterek gerçekleri tersyüz etmeye çalışmaktadırlar. Olaylar onbinlerce insanın gözü önünde geçmiştir. Kimin ne yaptığı fotoğraflarla tespit edilmiştir. Hangi yaygara bunları unutturabilir ve ortadan kaldıracaktır?

Revizyonistler dışardan mitingte saldırıldığını öne sürüyorlar. Miting alanına gelir gelmez görevlilerin saldırısına uğradıklarını açıklayan onlarca TÖB-DER şubesinin temsilcisi mi TÖB-DER' in dışındadır? Denizli'den, İzmir'den, Yozgat'tan, Konya'dan, İsparta'dan, Niğde'den, Antep'ten, Çorum'dan,

Alanya'dan, Sivas'tan, İstanbul'dan, Samsun'dan, yurdun dört bir yanından örgütlerinin mitingini koştan ve sopalarla, kurşunlarla karşılanan öğretmenler ve memurlar mı dışardan gelmiştir? Öğretmenlerin ve memurların haklı mücadelesini desteklemek ve bağımsızlık ve demokrasi sloganlarını haykırmak için Tandoğan'a akan binlerce halk dışardan gelmiştir? Öğretmen ve memur mitingidir bu, yoksa Rus beşinci kolunun besleme denegü İGD'lilerin ve TSİP'lilerin halka saldırı toplantısı mı? Miting görevlilerinin hiç biri öğretmen değildir. Saldırganlar TSİP ve İGD üyesi revizyonistlerdir. Onlar aynen Türkeş'in komandoları gibi Türkiye'nin çeşitli yerlerinden arabalara doldurularak Ankara'ya taşınmış fedailerdir. Öğretmenlerin kendi mitinglerinin güvenliğini sağlayamazlar mı? İGD'lilerin görevli olarak kullanılmasına bizzat TÖB-DER içindeki revizyonistlere yakın öğretmenler tarafından karşı çıkmıştır. Aldıkları cevap ise, İGD'lilerin kendilerine başvurduğu ve onlara rev verileceği şeklinde olmuştur.

Revizyonistler devrimcileri ve yurtseverleri saldırganlıkla suçlamaktadırlar. Miting alanına da girmeden bütün devrimciler ve yurtseverler polis tarafından tek tek ve tepeden tırnağa aranmışlardır. Polis pankartların çıtalarını dahi söküp almıştır. Revizyonistler polisin devrimcileri ciddi aramadığını söylüyorlar. Ya resimler? Hiç bir resimde yurtseverlerin elinde bir tahta parçası bile görünmüştür. Görevli kolluğu taşıyan saldırganlar ise miting boyunca ellerinde sopalarını sallayarak polisin arasında dolaşmışlardır. Onbinlerce kişinin gördüğü bu manzara inkar ediliyorsa resimlere bakılsın. İhtisnasız her resimde görevli kolluğu taşıyan saldırganların elinde gayet muntazam sopalar görülmektedir. Bunlar eşit boyda kesilmiş ve tornalanmış gürgen sopalardır. Sopaların miting alanına kamyonetlerle taşındığı da birçok insan tarafından bilinmektedir. Devrimciler ve yurtseverler polis tarafından aranırken görevlilerin "bizdendir" dediği grupların serbestçe geçip gittiğini herkes görmüştür. Gültekin Gazioğlu ile Ankara valisinin karşılıklı teminatlar verdikleri de gene gazetelerde yazılmıştır. Gültekin Gazioğlu, mitingden sonra emniyet yetkililerinden "teşekkür" aldığını da bizzat açıklamıştır.

Polis aramasından sonra miting alanına gelen devrimciler görevli İGD'lilerin barikatlarıyla karşılaştılar. Bu anda polis revizyonistlerle yüzyüze gelen 300-400 kişilik yurtsever grubu ile geride kalan binlerce yurtseverin arasına girerek kitleyi baskıladı. Revizyonistler iki ateş arasında kalan devrimcilere silah, taş ve sopalarla saldırdılar. Gerileyen devrimcilere polis de coplarla saldırıya geçti ve bir kısmını gözaltına aldı. Böylece mitingten hemen önce mikrofondan yapılan "bugün aynı zamanda

17 TÖB-DER Şubesi adına basına ve kamuoyuna açıklama

Biz, aşağıda imzaları bulunan TÖB-DER Şubeleri miting günü saat 11.15 sıralarında Tandoğan alanına girerken polis tarafından iki kez arandık, pankartlarımızın sopaları alındı ve birçoğu yırtıldı. İkinci polis aramasından hemen sonra kollarında "GÖREVLİ Kolluğu" olan ve ellerinde özel olarak hazırlanmış sopalar bulunan görevliler bizlerin alana giremeyeceğini mizi söylediler. Öğretmenler bu miting için geldiklerini ve alana girmek istediklerini belirtince, ellerinde sopalarla biz yurtsever ve devrimci öğretmenlerin üzerine saldırdılar. Arka tarafta bekleyen TÖB-DER görevlileri de aynı anda bizi taş yağmuruna tuttular. Birçok arkada-

şımız yaralandı. Öğretmenlerin mitingte girmelerini engelleyemeyince polisi yardıma çağdırdılar. Coplar ve panzerlerle yurtsever ve devrimci öğretmenlere saldıran polis birçoğumuzu gözaltına aldı ve gözaltınalmanlar Birinci Şubede işkence gördüler.

Yurtsever ve devrimci öğretmenleri mitingde almak istemeyen, taşlı, sopalı, silahlı saldırılar düzenleyen Gültekin Gazioğlu yönetimi öğretmenleri polise teslim ettiğini ve polisle işbirliği yaptığını gizlemek için radyo, televizyon ve gazetelerden yalan demeçler vererek öğretmenleri ve halkımızı yanıltmaya çalışıyor.

- GAZİANTEP TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA BAŞKAN :	Mehmet Yılmaz
- İSTANBUL-ÜSKÜDAR	" " " " " " : Hüseyin Şahin
- UŞAK	" " " " " " : Necdet Çavuş
- KIRŞEHİR	" " " " " " : Lütfü Demirkapı
- BOLU	" " " " " " : Selahattin Onurlu
- KAYSERİ	" " " " " " : Rüştü İzmir
- RİZE-PAZAR	" " " " " " : Namık Bozacı
- TUNCELİ-MAZGİRT	" " " " " " : Zeki Doğan
- " -PÜLÜMÜR	" " " " " " : Hüseyin Sertel
- " -HOZAT	" " " " " " : Hıdır Öksüz
- " -PERTEK	" " " " " " : Abdullah Varlı
- ESKİŞEHİR-SEYİTGAZİ	" " " " " " : Bektaş Polat
- TRABZON-ARSİN	" " " " " " : H. Avni Gürsoy
- ÇORUM-SUNGURLU	" " " " " " : Ramazan Türe
- ORDU-KORGAN	" " " " " " : Cengiz Duman
- BALIKESİR-DURSUNBEY	" " " " " " : Behzat Baştürk
- MALATYA-AKÇADAĞ	" " " " " " : İbrahim Tonak

TÖB-DER AÇILSIN

Ankara Valisi Durmuş Yalçın, MC iktidarından aldığı emirle TÖB-DER'i ve Ankara mitinginin düzenlenmesine katılan diğer kitle örgütlerini kapattı. Kitle örgütlerine saldırılar düzenlemek için uzun zamandır fırsat kollayan MC revizyonistlerin kitleleri bölen saldırgan tutumundan yararlandı.

TÖB-DER 140 bin öğretmenin örgütüdür. Türkiye Öğretmenler Derneği'nden ve TÖS'den gelen uzun bir geçmişi vardır. Öğretmenlerin ekonomik ve demokratik hakları için mücadele eden TÖB-DER'in Durmuş Yalçın'ın bir emriyle kapatılması, açıkça kanunsuz bir tutumdur ve aynı zamanda hiç bir zaman geçerlilik kazanamaz.

TÖB-DER'in ve bütün kitle örgütlerinin açılması için mücadele ve demokratik hakların savunulması, bütün öğretmenlerin ve bütün halkın meselesidir. TÖB-DER'in gerçek sahibi, bir avuç revizyonist değil, öğretmen kitlesi ve bütün halktır. Bu nedenle devrimciler, kapatılan örgütlerin açılması, demokratik hakların savunulması ve kitle örgütlerinin yasallığının özenle korunması mücadelesinde en önde olacaklardır.

Yedi örgüt TÖB-DER ve kapatılan diğer örgütlerin açılması için kampanya açtı

Ankara'da TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜR-TED'in kapatılması üzerine bazı örgütler "Dernekler Açılın, Vali Durmuş Yalçın İstifa" kampanyası açmışlardır. TUMAD-DER, TÜM PTT-DER, TBP Gençlik Kolları Genel Merkezi, ASİS Sendikası, MEM-DER, Halkevleri Genel Başkanlığı ve Ankara Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi Derneği bu konudaki açıklamalarında şöyle demektedirler :

"5 Şubat'ta meydana gelen olayları bahane ederek Vali Durmuş Yalçın, TÖB-DER, TÜM-DER, TÜR-TED'i bütün şubeleriyle, TÜM ZER-BANK-DER'in Ankara Şubesi'ni, Emek-Der'i ve Hasköy Esnafar Sosyal Dayanışma Derneği'ni kapatmıştır. Valinin tutumu tamamen hukuk dışı, Anayasa ve Dernekler Kanununa aykırıdır.

"Vali Durmuş Yalçın hem savcı hem de yargıç görevini üstlenmiş durumdadır. Hem suçlamakta, hem de mahkemelerin takdir yetkilerini çiğneyerek dernekleri kapatmaktadır. O zaman Dernekler Kanunu'na, mahkemelere ne gerek var?

"Bugüne kadar Ankara'da kapatılan dernek sayısı 50'nin üzerindedir. Dernekler üzerindeki baskılar son bulmalıdır. Vali Durmuş Yalçın'ın keyfi uygulamalarına son verilmelidir. Kapatılan dernekler açılmalı, Vali Durmuş Yalçın istifa etmelidir."

açılmasını da revizyonistler değil yurtsever öğretmen kitlesinin ve onları destekleyen halkın mücadelesi sağlayacaktır.

Rüzgar eken fırtına biter. Halkın öfkesini tahrik etmenin sonu elbette revizyonistlerin Kurtuluş meydanında ezilmesi olacaktır.

Revizyonist yalan makinası boşuna işletilmektedir. Gerçekler gün gibi ortadadır. Onların silahları da sopaları da yurdumuzu Rus tanklarının yolu haline getirme hevesleriyle birlikte paramparça edilecektir. Eğer inanmıyorlarsa Hitler'in ve uşaklarının ne olduklarına baksınlar.

Revizyonistlerin kurşunladığı bir devrimci

ANLARA DEĞİL, BAKALIM !

Yurtuluş meydanında mitingün son anlarında çekilen resim, sosyal-faşistlerin panzeri arkalarına alarak devrimcilerle nasıl saldırdıklarını gösteriyor.

"Maocu bozkurtları yerle bir etme günüdür" çağrısı yerine getiriliyordu. Bu ilk yurtsever grubunun çökmüşünden sonra polis barikatı açıldı ve bir up yurtsever daha alana girdi. Polis gene aynı taktiği izledi ve kitleyi bir kere daha bölerek revizyonistlerin saldırısına yardımcı oldu. Yürüyüşü sağlayacağı sırada girişilen revizyonist saldırı ise üzerler tarafından desteklendi. Aynı taktik 1969 yılında "Kanlı Pazar" diye bilinen gerici saldırısı sırasında uygulanmıştı.

"Miting başlamadan önceki, yani 11.30'daki olayda emniyet kuvvetleri ne yapmıştır? Ne gibi önlemler almıştır? ... Güvenlik kuvvetleri saldıranı değil, kurşunlardan sakınan kitleleri copladı" sözler de Gültekin Gazioğlu'na aittir. Revizyonistlerin ağızlarından çıkan kulakları duymuyor. Onlar bir yandan devrimcileri MC ile işbirliği halinde göstermeye çalışırken öte yandan MC iktidarını devrimcilere yeteri kadar saldırmadığı gerekçesiyle estiriyorlar. Revizyonistler sopalı zorbalarıyla birlikte polisin de kendi emirlerinde olmasını istemektedirler. Rusya MC'ye boşuna kredi vermiyor. Gültekin Gazioğlu'nun bizzat "Maocu'lar MC ile işbirliği yaptı" diye konuştuğu mikrofon da MC marşını taşıyor. TRT onun özellikle Mao'cu dediği devrimcilere saldırdığı sözlerini seçerek vermiş-

Zorbalık ve yalan, faşistlerin her zaman kullandığı birbirini tamamlayan iki silahtır. Türk bozkurtları elleriyle devrimci kurşunlarken ağızla "can güvenliği" istemekte ve "kardeşlik" çağrısı yapmaktadırlar. Biz, bütün vücudu işkencehurdahaş edilmiş sanıkların kafalarını duvara vurarak kendilerini bu hale getirdiklerini iddia eden sıkıyönetim savcılarını da biliyoruz. Onlarca yurtseveri taş sopa ve kurşunlarla yaraladıktan son-

ra devrimcileri saldırgan ilan eden revizyonistler aynı sahtekarlığı yapıyorlar.

Revizyonistler sadece bir tek sloganın pankartlara yazılmasını, meydanlarda haykırılmasını önlemek istiyorlardı. Duydukları veya gördükleri zaman gözü dönmüşçesine saldırdıkları slogan şudur: NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE! Yaptıkları basın toplantılarında "uluslararası emperyalizmin ajanlarının sloganı" dedikleri slogan işte budur. Dün Amerikan emperyalizmine karşı meydanları dolduran halka saldırıyordu. Şimdi ise Rus sosyal-emperyalizmine toz kondurmak istemeyenler sopalarını ve silahlarını çekmiş bulunuyorlar. Madenlerimize, enerjimize el atan, verdiği kredi ve yaptığı yatırımlar Amerika'ninkine yaklaşan, her çocuğumuzun kendisine bin liraya yakın borçlu doğduğu, yurdumuzun bağımsızlığına göz diken, bütün dünyada emperyalist emeller peşinde koşan Rusya'ya karşı çıkmayacak da bu millet kime karşı çıkacak? Bu adamlar Rusya'ya karşı söz söyletmediklerine göre ne istiyorlar acaba? Bağımsızlık ve demokrasi sloganlarının yazılı olduğu pankartları Tandoğan alanında kurdukları ocaqlarda yaktıklarına göre nasıl bir ülke istiyorlar? Bugün halkımızın en temel talebi olan bağımsızlık isteği haykırılmıyacaksa bu miting niçin yapılmaktadır? Revizyonistlerin ağzındaki "bağımsızlık ve demokrasi" teraneleri halkın Rus tanklarının gürültüsünü duymaması için çıkarılan bir güdültüden başka nedir? Bu millet kendi meydanlarında emperyalistleri protesto etme hürriyetine sahip değil midir? Bu ülkenin öğretmenleri kendi örgütlerinin mitingine getirecekleri sloganları TSİP'li ve İGD'li beslemelerden mi öğrenecektir?

Revizyonistler TÖB-DER'in devrimciler tarafından kapatıldığı iftirasını yayıyorlar. Sosyal-emperyalistlere karşı çıkanlara saldırmak için eli sopalı zorbaları toplayıp getireceksiniz, silahlı ve sopalı saldırılara girişeceksiniz, onlarca insanı yaralayacaksınız sonra da örgütün kapatılmasından devrimcileri sorumlu tutacaksınız. TÖB-DER'in ve diğer örgütlerin kapatılmasının sorumlusu revizyonistlerdir. MC iktidarı revizyonistlerin yarattıkları ortamdır yararlanarak örgütleri kapatma yoluna gidebilmiştir.

TÖB-DER'in de öğretmenlerin de en azılı düşmanı revizyonistlerdir. Onların TÖB-DER için döktükleri gözyaşı sahtedir. Ne "ekonomik ve demokratik haklarla" ne de halkla bir ilgileri vardır. Gözlerini sosyal-emperyalist efendilerinin emperyalist çıkarları karartmıştır. Başından beri TÖB-DER içinde bölücü faaliyet yürütenler kendileridir. Yurtsever öğretmenleri atanlar, yurtseverlerin yönetiminde olduğu şubeleri kapatanlar, TÖB-DER'i sosyal-emperyalizmin aleti haline getirmeye çalışanlar kendileridir. TÖB-DER'in ve diğer örgütlerin

ABD VE RUSYA'YA KARŞI ÇIKMAYAN HERKESE, ABD VEYA RUS "UŞAĞI" DAMGASINI YAPIŞTIRMAK SON DERECE HATALIDIR. UNUTMAYALIM Kİ, HALKIN ÖNEMLİ BİR KISMI, BİRÇOK SİYASİ ÖRGÜT VE KİŞİ, HALKIN GERÇEK DÜŞMANLARINI TANIMIŞ DEĞİLDİR? AMA HER

OLAY, HER TECRÜBE BU DÜŞMANLARI TANITACAKTIR. DEVRİMCİLERE DÜŞEN GÖREV, SÜREKLİ BİR SİYASİ GERÇEKLERİ AÇIKLAMA KAMPANYASI YÜRÜTEREK HALKI AYDINLATMAKTIR.

Revizyonizme karşı nasıl mücadele etmeliyiz

"Maoculuğa" karşı cihad şeklinde açılan komünizm düşmanlığı kampanyası mutlaka geri püskürtülecektir. Bu yargı, bir doğa kanunu kadar kesindir. Çünkü gücünü halkımızın iki süper devlete ve gericiliğe karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinden almaktadır. Ne var ki, bunu en hızlı ve en güvenilir bir şekilde başarmak bizim doğru siyasetleri uygulama daki başarımıza bağlıdır. Her şeyden önce, revizyonizmi üç-beş eli sopalı İGD'li zorba olarak gören anlayışa son vermeliyiz. Revizyonizm, Rus sosyal-emperyalizminin beşinci koludur. Onun arkasında bugün dünyanın en saldırgan emperyalist devleti, aç gözlü tefeci ve savaş ağası bulunuyor. Üstelik bu devlet, Türkiye ekonomisinin kilit mevkilerini ele geçirmeye çalışmakta, siyasi bir işbirliği için zemin hazırlamakta ve kültürel alanda da pençesini yurdumuza atmaktadır. Yeni Çarlar, Babıali'de sansür uygulatacak ve basın üzerinde denetim uygulayacak kadar yurdumuza sızmış ve doğrudan doğruya denetlemediği birçok gücü de oluşturmuş durumdadır. Brejnev, verilen kredilerle "Ne Amerika Ne Rusya" diyen halkımızın kendi öz yurdunda susturulması hakkını da satın almaktadır.

Bütün bu nedenlerle, revizyonizme karşı mücadele, son tahlilde Rus sosyal-emperyalizmine karşı mücadeledir ve özellikle bu nokta üzerinde yoğunlaştırılmalıdır.

Revizyonizmi tırmandıran, Rusya'nın Türkiye'de artan etkisidir. Brejnev'in günümüzün Hitleri olduğunu geniş yığınlara kavratmış, onun "sosyalist" maskesini indirdiğimiz, Rusya'nın Türkiye'deki yayılmasını önlediğimiz ölçüde, revizyonizmi besleyen kaynağı da kurutmuş olacağız. Revizyonizmin, Marksizme ve emekçi yığınların menfaatlerine taban tabana zıt gerici bir ideoloji olduğunu, onun etkisi altında kalan herkese sabırla anlatmalıyız.

Bugün devrimci hareket içindeki birçok genç ve heyecanlı unsur, "herkes kahrolsun" sloganını benimsiyor ve bütün kötülükleri birden devirme siyasetini savunuyorlar. Türkiye halkının baş düşmanları, Rus ve Amerikan emperyalistleridir. Bütün siyasi güçlere karşı tavır buna göre tespit edilmelidir. Dostlarımızı ve düşmanlarımızı dikkatli bir şekilde ayırmazsak, yalnız ve yalnız revizyonistlerin ve ABD işbirlikçilerinin güçlenmesine hizmet ederiz. Özellikle ara güçlere karşı mücadeleyi, düşmanca yöntemlerle yürütmemeye dikkat etmeli, onların ellerini revizyonistlerden kurtarmaları ve iki süper devlete karşı açık bir tavır almaları noktasında yoğunlaştırmalıyız.

ABD ve Rusya'ya karşı çıkmayan herkese, ABD veya Rus "uşağı" damgasını yapıştırmak son derece hatalıdır. Unutmayalım ki, halkın önemli bir kısmı, birçok siyasi örgüt ve kişi, halkın gerçek

düşmanlarını tanımış değildir. Ama her olay, her tecrübe bu düşmanları tanıtacaktır. Devrimcilere düşen görev, sürekli bir siyasi gerçekleri açıklama kampanyası yürüterek halkı aydınlatmaktır. Bugün Rusya'nın doğrudan doğruya ahami durumunda olan sahte "TKP" revizyonist kliği dışında, kimseye "Rus uşağı" denmemelidir. Bir öğretmen, bir memur, bir öğrenci, her gün selam verdiği, aynı hayatı paylaştığı arkadaşına "ABD" veya "Rus uşağı" derse, haksızlık yapmış olur. Halkın içinde yer alan insanların bazıları, gerici siyasi akımların peşinden gidiyorsa, bunun nedeni emperyalist ve revizyonist ideolojinin etkileridir. Meseleleri kavramayan, yurdumuzun ve halkımızın menfaatlerini görmeyen arkadaşlarımız varsa, onlara sabırla gerçekleri anlatmalıyız. Onlarla aramıza düşmanlık girmemesi için çalışmalıyız. Halkın içine düşmanlık sokanlar, emperyalistler ve revizyonistlerdir. Onlar ancak bu sayede hayat bulabilirler.

Meselelerin geniş bir hoşgörü ve özgürlük ortamı içinde tartışılmasından yana olanlar, daima devrimcilerdir. Çünkü halkın yararına olan doğru fikirler mutlaka galbe çalar. Böyle bir ortamı yok etmek, düşünceyi ve örgütlenmeyi bastırmak isteyenler, son mitingte de görüldüğü gibi emperyalistler ve gericilerdir.

Biz, gerek faşizme, gerekse revizyonizme karşı ideolojik mücadeleyi esas alıyoruz. ABD emperyalizmine karşı olduğu gibi, sosyal-emperyalizme karşı mücadelede de saldırıya girişenler, emperyalistlerin silahlı zorbaları olmuştur. Devrimciler, her zaman meşru savunma durumunda bulundular. Revizyonizme ve faşizme karşı mücadelede, bu haklı savunma çizgisini izlemeye devam etmeli, buna büyük bir özen göstermeliyiz.

Daima haklı bir zemin üzerinde mücadele etmeliyiz. Savunduğumuz dava haklıdır, 40 milyonluk halkın davasıdır. Bu haklı davayı savunmada uyguladığımız yöntemler ve her davranışımız, geniş yığınlar tarafından haklı görülmesi ve anlaşılmalıdır. Unutmayalım ki Yeni Çarlar, Türkiye hükümeti üzerindeki etkinliğinden tutun da, basın üzerindeki denetiminden,

KGB adlı gizli örgütüne kadar her şeyiyle, "Maocu hayaleti"ni ezme ye çalışıyor, yurtsever halkı susturmaya çalışıyor. Böyle bir düşman karşısında, devrimci uyanıklığı her an diri tutmalıyız.

Türkiye'deki devrimci hareket, genç ve heyecanlıdır, gözüpek ve mücadelecidir. Bütün bunlar iyi niteliklerdir, ama devrimci hareket aynı zamanda tecrübesizdir, örgütlenme düzeyi geridir, kışkırtmalar ve tertiplere karşı uyanıklığı zayıftır. İşte bu zayıf yanları gidermeli, düşmanı iyi tanımalı, onun gücünü ciddiye almalı, her türlü tertip ve kışkırtmaya halkla birleşerek karşı koymalıyız. Geçmiş dönemin mücadelelerinde bu bakımdan son derece değerli dersler bulabiliriz. Devrimciler, geniş yığınlar içinde bütün içindeki yağ gibi eriyerek, tam anlamıyla demir bir disiplin uygulayarak revizyonistlerin ve faşistlerin tertiplerini boşa çıkaracaklardır. Devrimci mücadeleye öfke ve heyecan değil, Marksist siyasetler yol göstermelidir.

Bugün devrimci saflarda dar kapıcılığı, aceleciliği ve maceracılığı yenmek büyük bir önem taşıyor. Dar kapıcılık devrimciler arasında güçlü bir şekilde yaşamaktadır ve halkta birleşmemizin karşısına dikilen en büyük engellerden biridir. Üstelik dar kapıcılık, içe kapanmayı ifade ettiği için ideolojik mücadeleye yan çizmeyi de beraberinde getirmektedir.

Diğer yandan maceracılıkla aramıza kesin bir çizgi çekmeli, bu yola giden arkadaşları uyarmalıyız. Daha birkaç yıl önce, gençlik adı geçtiği zaman herhangi bir sıradan insanın gözü sevgiyle ışıdamaktaydı. Bu çok haklı bir duygunun ifadesidir, çünkü halkımız gerçekten çok değerli bir gençliğe sahiptir. Ne var ki, gençliği temsil etmeyen üç beş maceracı, gençliğe duyulan bu haklı sevgiyi zedelemeye ve halkı gençliğin öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği meselesi karşısında ilgisiz kalmaya itiyor. Geniş gençlik kitlesi buna izin vermemeli ve maceracılığı tamamen etkisiz hale getirmelidir. Maceracılık, hem faşizmi hem de revizyonizmi güçlendirmektedir. Bazı eski maceracıların, bugün eli sopalı İGD zorbası haline gelmesi uyarıcı olmalıdır.

Doğu Perinçek

Sahte TKP'nin
Revizyonist Programının
Eleştirisi

EK - Gerçek TKP'nin
1926 Programı

AYDINLIK
YAYINLARI

Doğu Perinçek

Bozkurt Efsaneleri
ve
Gerçek

—ORTA ASYA KAVİMLERİNİN TARİHİ GELİŞİMLERİNİN ÜZERİNE—

AYDINLIK
YAYINLARI

Halkımız Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır Diyor !

SIVASLI EMEKÇİLER DİYOR Kİ:

"Rusya yurdumuza saldırırsa bu günden savaşmaya hazırız.."

ANKARA
Seyranbağları Ellinci Yıl Lisesinden Hüseyin Şenoğlu :

"Yeni Çarlarla yapılan anlaşmaya karşı çıkmak bütün yurtseverlerin görevidir. Sosyal-emperyalist bir ülke olan Rusya'yla yapılan anlaşma Türkiye'nin emperyalizme teslim olması içindir."

ADANA
Bölge Kapalı Cezaevindeki tuktulardan Cabir İnceci, Musa Taş, Mehmet Yelbaşı, Ahmet Özer :

"Ülkemizde etkinliğini arttıran Rus sosyal-emperyalistleriyle yapılacak her türlü anlaşmaya karşı çıkmak, her şeyden önce bir yurtseverlik görevidir."

"Bugün CHP'de somutlaşan 'güçlüye güven verme' siyasetinin kökleri çok eskiye dayanır. Özünde teslimiyet bir ifadesi olan bu siyaset, ülkemiz açısından değerlendirildiğinde, bağımsızlığımızı korumak ve sağlamak bir yana, iki süper devlete yarar. Biz bağımsızlığımıza uzanan emperyalist ellerin mutlaka kırılacağına inanıyoruz."

CEYHAN
Mehmet Polat (öğrenci):

"Rusya'da Ekim Devriminden önce, o zamanın Çarları yurdumuza çeşitli entrikalarla ve zorla işgal etmek istemişlerdi. Fakat halkımız buna imkan vermedi."

"İşte şimdiki çarlar da aynı emeller peşinde koşuyor."

Sovyet savaş gemilerinin Boğazlardan Akdeniz'e geçmelerine izin veren faşist MC iktidarı elektrik enerjisi şalterini de sosyal-emperyalistlerin eline vermektedir.

"Ama, yiğit halkımız bunların bu emellerine izin veremeyecek ve ülkemize uzanan haince elleri kıracaktır."

ESKİŞEHİR
Eskişehirli devrimciler adına E. Hayri Peker :

"Rusya'nın artan etkinliği ülkemiz için kötüdür. Yeni Çarlar Türkiye'yi kendi emellerine alet etmek, Boğazları ele geçirmek istiyor. Tüm devrimciler buna karşı uyanık olmalıdır."

"İki süper devlete güven vererek bağımsızlık korunamaz. Bu ancak köleliği getirir. Kendi gücümüze güvenelim. Üçüncü Dünya ile birlik olalım. İki süper devlete karşı teslimiyet fikrini yıkalım."

MALATYA
Veli Yılmaz:

"Rus Yeni Çarları ile imzalanması düşünülen anlaşma Türkiye halkının aleyhinedir. Kurtla kuzu arasındaki anlaşma kuzunun ne kadar aleyhine ise ..."

"Güven verme politikasına karşı çıkıyor ve imzalanacak olan anlaşmayı şiddetle protesto ediyorum."

İSTANBUL
Kasımpaşa'dan bir grup devrimci:

"Rus sosyal-emperyalistlerle anlaşma yapmak kediye ciğeri teslim etmek demektir. Şiddetle karşı çıkıyoruz. Bu anlaşmanın yapılmasıyla yurdumuzun daha da batağa saplanacağından hiç kuşumuz yok."

SIVAS

Bayramtepe Köylüleri :

"Artık birleşiyoruz. Biz köle değiliz. Büyüklerimiz birçok kimsenin Kurtuluş Savaşında şehit olduğunu anlatıyorlar. Bugünlerde Rusya ile kölelik anlaşması imzalamak isteyenler bağımsızlık ateşiyle yanan yüreğimizi söndürmezler. Biz hem Amerika'ya hem de Rusya'ya toprakları - mızı çiğnetmeyeceğiz. Köyümüzün çoğu bugünden hazır. Halkın Sesi bu görüşleri savunduğu için bağrımıza basıyor ve üzerindeki her türlü baskıya karşı çıkıyoruz."

ÇORUM-İSKİLİP
88 Yurtsever:

"İskilip yurtsever halkı ve devrimcileri olarak HALKIN SESİ dergisinin başlattığı 'Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır' kampanyasını destekliyoruz."

TOPRAK-İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANI ŞAMİL İLTER:

"BU ANLAŞMANIN İMZALANMASI YURDUMUZUN EN SALDIRGAN EMPERYALİSTE TESLİM OLMASI DEMEKTİR"

Rusya'yla 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasının imzalanması demek yurdumuzun dünyanın en saldırgan ve en doymak bilmez emperyalistine teslim olması demek tir. Bu canavar dünya ağalığını tek başına ele geçirebilmek için Amerikan emperyalizmiyle çatışıyor. Bu nedenle yurdumuza yutması gereken önemli bir yer olarak görüyor.

"Biz iki süper devletten ve onların işbirlikçileri faşistlerden ve revizyonistlerden asla korkmuyoruz. Teslimiyet değil mücadele isteyen Türkiye halkı özgür ve bağımsız Türkiye'yi kuracaktır."

TBP GÜDÜL İLÇE TEŞKİLATI YÖNETİM KURULU ÜYELERİ :

Başkan: Hüseyin Öner, Sekreter: Ali Erkan, Sayman Bekir Kumral, Üyeler: İbrahim Karaoğlu, Mustafa Balcı, Selim Bulut, Zihni Karaman, Hüseyin Akbulut, Osman Tiftikçi, Ünal Ertürk :

"YURTSEVERLİĞİN ÖLÇÜSÜ RUSYA'YA KÖLELİĞİ REDDETMEKTİR"

"Sosyal-emperyalistler Kıbrıs buhranından yararlanarak ülkemize iyice sızmak imkanını bulmuşlardır. Gerek iktisadi gerekse siyasi alanlarda denetim kurma çabasında ve bu yolda baskılarını arttırmaktadırlar. Bütün bunların yanısıra sosyal-emperyalistlerin beşinci kolu da efendisinin ülkemize hakim olabilmesi için elinden geleni yapmaktadır. Onlar bilmiyorlar ki yiğit bir anti-emperyalist ruha sahip olan halkımız Amerikan emperyalizmine köleliği nasıl reddettiyse Rus sosyal-emperyalizmini de öyle reddedecektir. Yurdumuz sosyal-emperyalistlere mezar olacaktır."

DİVRİĞİ LİSELİLER DERNEĞİ - İSMAİL AYDOĞMUŞ:

"Hür dünyanın bekçisi' yaftası altında yurdumuza giren ABD'den sonra şimdi de sosyal-emperyalistler 'dünya barışının bekçisi' pozunda yurdumuza ele geçirmeye çalışmaktadırlar."

"Sosyal-emperyalistler bir numaralı savaş kaynağıdır. Ona karşı durmak her yurtseverin görevidir."

"Faşist MC'nin teslim bayrağını çekerek Yeni Çarlarla imzalayacağı 'dostluk ve işbirliği anlaşması' aslında Rusya'nın saldırgan yüzünü gizlemek için yapılar bir anlaşmadır."

"Biz iki milliyetten Türkiye halkı olarak Yeni Çarlarla yapılması düşünülen her türlü anlaşmayı protesto ediyoruz!"

"Bir emperyalist devletin uşaklığından kurtulmaya çalışırken diğer bir emperyalist devletin uşaklığını reddediyor, gerçekten bağımsız, demokratik bir Türkiye istiyoruz."

ANTAKYA-SAMANDAĞ
Hayri Özen, Nazmiye Özen, Hüseyin Özen, Yüksel Özen, Cemal Özen, Hidayet Özen ve Malatyalı Mehmet Danyeli, Düzgün Turan :

"Genç bir emperyalist olan Sovyet sosyal-emperyalizmi Amerikan emperyalizminden daha tehlikeli bir duruma geçmiştir."

"Sovyet sosyal-emperyalizminin yurdumuz üzerinde tahakkümü kurma çabası günden güne çoğalmaktadır. Sözde 'dostluk' uğruna çeşitli anlaşmalar imzalamaya uğraşmak-

tadır. Biz yurtseverler olarak bu anlaşmaya karşı çıkıp, bağımsızlığımızı tehdit edenlere karşı mücadele azmimizi çoğaltacağız. Emperyalistlere bel bağlamakla bağımsızlık ko- runamaz."

YOZGAT
Derekışla köylüleri: Hüseyin Günöz, Ali İhsan Coşkun, Ergün Kısacık, Hüseyin Çınar:

"Rusya ile sahte dostluk ve işbirliği anlaşmasına karşıyız. Rusya bugün dünya halklarını ve halkımızı tehdit eden iki süper devletten biridir. Amerikan emperyalistlerini eskiden biliriz, ama Rus sosyal-emperyalistlerini yeni tanımaktayız. Bugünden aklımızı başımıza toplamazsak yarın çok geç olacak."

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına bu hafta da yurdun dört bir yerinden imzalar gelmeye devam etmiştir.

Dergimize bu hafta gelen toplam 4805 imzanın dağılımı şöyledir:

İzmir 562, İstanbul 402, Divriği 351, Pazarcık 181, Adana 163, Tire 138, İstanbul Boğaziçi Üniversitesi 133, Ceyhan 114, Divriği Karasar köyü 109, Pazarcık Fanfas köyü 105, Tunceli ve Pülümür 102, Malatya Şuçatı köyü 95, Uşak 95, Çorum İskilip 88, Malatya 67, Divriği Odur köyü 61, Tire Lisesi 54, Tunceli-Pertek 54, Kahramanmaraş Çokyasar köyü 48, İstanbul Sefaköy Lisesi 48, Gazipaşa 44, Ordu-Akkuş 39, Düzce 38, Eskişehir 37, Frankfurt 37, Tokat 36, Tarsus 34, Kahramanmaraş Sümerbank işçileri 33, Tokat-Erbaa 33, İstanbul Ali-beyköy 32, Divriği Mustafa Necati İlkokulu 30, Nallıhan Emrem Sultan köyü 30, Hilsan Giyim Sanayisi işçileri 30, Gaziantep 27, Midyat Çavuşlu köyü 27, Ankara 26, TBP Kanarya Lokali 25, İznik 24, Divriği Pağram köyü 22, Waldmohr 22, Erzincan Çayırılı 20, Alanya 17, Divriği Bahtiyar Venk köyü 16, Pazarcık Hamzikanlı obası 14, İstanbul Fatih Ticaret Lisesi 14, Pazarcık Sakızlı köyü 12, Tire Kürdüllü köyü 8, çeşitli yerlerden 12 imza.

Böylece şimdiye kadar dergimize gelen imzaların şehirlere göre dağılımı ise şöyledir:

İstanbul	537*	Kars, Kağızman, Çıldır	120
Ankara, Polatlı	4311	Çanakkale, Biga	117
İzmir, Tire, Ödemiş, Bayındır, Menemen, Tepeköy	2899	Afyon	108
Gaziantep	1954	Amasya	100
Kahramanmaraş, Pazarcık	1894	Bursa	95
Adana, Ceyhan, Osmaniye	1425	Çorum-İskilip	88
Tunceli, Pülümür, Pertek	1110	Mainz (Almanya)	76
Konya, Ereğli, Kula ve Karaman	1061	Stuttgart (Almanya)	73
Sivas, Divriği	902	Erzincan, Çayırılı	70
Manisa, Gördes	612	Ordu, Ünye, Akkuş	61
Bolu, Düzce	468	Saarbrücken (Almanya)	60
Mersin, Silifke, Mut ve Tarsus	451	Bern (İsviçre)	55
Muğla, Dalaman	445	Burdur	44
Malatya	463	İzmit	44
Trabzon	428	Naubresacher (Almanya)	44
Antakya, İskenderun, Harbiye, Samandağ, ve Haruniye	410	Varto	44
Diyarbakır	402	İrüksel (Belçika)	38
Denizli, Çivril	316	Van	38
Elazığ	259	Keşan	35
Aydın, Söke, Nazilli	187	Mardin	35
Uşak	159	Hannover (Almanya)	34
Antalya, Alanya, Gazipaşa	129	Kelkit	33
Tokat, Zile, Erbaa	148	Zonguldak, Devrek	32
		Artvin-Arhavi	25
		Köln (Almanya)	22
		Samsun	19
		Çeşitli yerler	837
		TOPLAM	28 857

FİLİSTİN HALKININ MÜCADELESİ ve CENEVRE KONFERANSI

Son zamanlarda sık sık Cenevre Konferansının toplanacağından, Batı Ürdün'de ve Gazze şeridinde küçük bir Filistin devletinin kurulacağından söz ediliyor. ABD'nin uzun bir süreden beri bu konferansın toplanmasına taraftar olduğu ve bu konuda çaba gösterdiği biliniyordu. Geçen haftalarda Brejnev de, Tula'da yaptığı konuşmada "Cenevre Konferansının bir an önce toplanması" çağrısında bulunmuştur.

İki süper devlet Cenevre Konferansının Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 242 sayılı kararı temelinde toplanmasını savunmaktadır.

242 sayılı karar, 1967'deki Arap İsrail savaşından sonra Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin yaptığı toplantıda alınmıştı. Kararın can alıcı iki noktasından birisi, bölgedeki bütün devletlerin, yani daha açıkçası İsrail'in "meşru varlığı"nın bütün Arap ülkelerince tanınmasıdır. Bu hüküm, işgal altındaki topraklarını kurtarmak için savaşan Filistin halkının milli haklarını ayaklar altına almakta, Filistin'in bağımsızlığını reddetmektedir. Bu bakımdan 242 sayılı karar, Filistin halkını siyonist köleliğe mahkum eden tam bir emperyalist komplodur. Nitekim bu nedenle, başta Filistin halkı olmak üzere sosyalist ülkeler ve birçok Üçüncü Dünya ülkesi, 242 sayılı karar temelindeki bir barış planını baştan ve kararlılıkla reddetmişlerdir.

İki süper devlet Cenevre Konferansının Toplanmasını Neden İstiyor ?

Bilindiği gibi Ortadoğu'nun stratejik önemi ve zengin petrol kaynakları, yıllar yılı emperyalist devletlerin iştahını kabartmıştır. Son yıllarda ise Sovyet sosyal-emperyalistleri ile ABD emperyalistleri, Ortadoğu'ya tek başlarına hakim olabilmek için, aralarında kıyasıya bir mücadeleye koyulmuşlardır. Ancak her iki süper devlet de birbirlerine karşı kesin bir üstünlük kuramamışlardır. Üçüncü Dünya Ülkelerinin kesin desteğini alan Arap ülkeleri ve Filistin halkı, iki süper devletin hegemonya emellerine set çekmektedirler.

ABD emperyalistleri Uzakdoğu'da ağır bir darbe yedikten sonra, geriye çekilirken kuvvetlerini Ortadoğu'ya yığmaya başladılar. Amaçları, bu çok önemli bölgeyi eskisi gibi kontrolleri altında tutmaktır. Bunu sağlamak için ABD emperyalistleri, eskiten beri izledikleri "kayıtsız şartsız İsrail'i desteklemek" siyasetini terk ettiler. Araplarla İsrail arasında bir uzlaşma sağlamaya yöneltiler. Özellikle Kissinger'in "mekik diplomasisi" bu amaca hizmet ediyordu. ABD bir yandan İsrail ile Araplar arasında bir barış anlaşmasını sağlamaya çalışırken, bir yandan da küçük bir Filistin devletinin kurulmasını kabul etti. Bunun için İsrail'e baskı yaptı. ABD planına göre küçük bir Filistin devleti

Filistin Direnme Hareketinin Hedefleri

Aşağıdaki maddeler 1 Ocak 1969'da Filistin Milli Konseyi'nin 5'inci oturumunda El-Fetih'in önerisi üzerine oy birliği ile kabul edilmiştir.

1. Filistin Milli Kurtuluş Hareketi, Filistin halkının ve onun kendi topraklarını siyonist sömürgecilikten kurtararak, milli benliğine yeniden kavuşma iradesinin ifadesidir.

2. Filistin Milli Kurtuluş Hareketi, etnik ve dini bir topluluk olarak Yahudilere karşı mücadele etmez. Irkçı ve yayılcı, teokratik bir sisteme dayalı bir sömürgeciliğin, siyonizmin ve sömürgeciliğin ifadesi olan İsrail'e karşı mücadele eder.

3. Filistin Milli Kurtuluş Hareketi, Filistin halkının varlığını ve onun kendi kaderini tayin hakkını gözönünde bulundurmayan her çözüme reddeder.

4. Filistin Milli Kurtuluş Hareketi, Güvenlik Konseyinin 22 Kasım 1967 tarihli (242 sayılı) kararını ve bundan doğan Jarring misyonunu (*) kesinlikle reddeder. Bu karar, Filistin halkının milli haklarını hiçe saymakta ve halkın varlığını gözardı etmektedir. Dolayısıyla bu temel veriyi gözardı eden bütün sözümler, iflas etmeye mahkumdur. Her hal ve şart altında, herhangi bir kuruluşun Güvenlik Konseyinin 22 Kasım 1967 tarihli kararını ve herhangi bir sözümler siyasi çözümü kabul etmesi, yabancı işgaline ve siyonist sömürgeciliğe karşı amansız mücadelesini sürdürmeye kararlı olan Filistin halkını asla bağlamayacaktır.

5. Filistin Milli Kurtuluş Hareketi, mücadelesinin nihai hedefini dini inançları ne olursa olsun bütün vatandaşlarının eşit haklara sahip olacağı bağımsız ve demokratik Filistin Devletinin kurulması olduğunu ilan eder.

6. Filistin'in Arap davasının bir parçası olması nedeni ile Filistin Milli Kurtuluş Hareketi, Filistin devletinin ilerici ve birleşik Arap toplumunun inşasına aktif bir katkıda bulunması için çaba sarfedecektir.

7. Vietnam halkının ve diğer Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının mücadelesi gibi Filistin halkının da mücadelesi, ezilen halkların sömürgecilikten ve emperyalizmden kurtuluşu tarihi sürecinin bir parçasıdır.

(*) Jarring misyonu: Birleşmiş Milletler tarafından tayin edilen arabulucu Gunnar Jarring'in 242 sayılı karar temelindeki uzlaşma çalışmaları.

hem Filistinlilerin taleplerine cevap verir görünecek, hem bu küçük devlet İsrail tarafından kolayca kontrol altına alınabilecek ve böylece Filistin devriminin alevlerinin daha geniş Arap topraklarına sıçramasının önüne geçilmiş olacaktır.

Sovyet sosyal-emperyalistleri ise yıllardan beri her kılığa bürünerek, Ortadoğu'ya yuvalanmaya çalıştılar. Siyasetleri zaman içinde değişiklikler gösterdi. Ancak, Yeni Çarların bölgeye hakim olma ihtirası hiç değişmedi. Yeni Çarlar, özellikle Mısır'dan kovulduktan sonra, Filistin halkının "yakın dostu" kılığına bürünerek, bölgede tutunmaya çalıştılar. Bununla birlikte Filistin halkına açık ihanet demek olan 242 sayılı kararı desteklediler. Sovyetler Birliği, 1973 Arap-İsrail savaşından sonra da Cenevre'de bir barış Konferansının toplanmasına onayladı.

Ancak bütün entrikalarına, "askeri ve iktisadi yatırımlarına" rağmen, Yeni Çarlar, Ortadoğu'da tecrit olmaktan kendilerini kurtaramadılar. Son olarak Suriye de ülkesindeki Rus askeri varlığına karşı ted-

birler almaya başladı. Tecrit olan Sovyetler Birliği şimdi en son çare olarak, ABD'nin onayladığı ve kendisini dışarda bırakacak bir konferansın toplanmasını önlemeye çalışırken bir yandan kendisi de bu konferansa katılarak bölgeye yeniden sızmanın yollarını arıyor.

İsrail siyonistlerine gelince; eskiden onlar, Filistin devletinin kurulmasının lafına bile tahammül edemiyorlardı. Şimdi ise içine düştükleri çaresizliğin sonucu olarak başta ABD olmak üzere süper devletlerin önderliğindeki bir Cenevre konferansına bazı şartlarla katılmaya hazırlanmaktadırlar. İsrail, 1976'nın sonunda Birleşmiş Milletler Genel Kuruluna, ABD ile Sovyetler Birliği'nin ortak başkanlığı altında Cenevre konferansının başlamasını teklif eden bir karar tasarısı vermiştir. İsrail'i bu tutuma iten esas etken Üçüncü Dünya ülkelerinin mücadelesi ve ABD emperyalizminin gerilemesidir. İsrail, tecrit durumunun yanısıra büyük iktisadi buhranlarla karşı karşıyadır. Bunun da nedeni, ABD'den gelen iktisadi yardımların, ABD ekonomisinin içine

düştüğü buhran yüzünden azalmış olmasıdır.

Filistin Davası, Üçüncü Dünyanın Mücadelesinin Kopmaz Bir Parçasıdır

Filistinliler baştan beri ırkçı ve yayılcı bir devlet olan İsrail'in varlığını tanımayı reddetmişlerdir. Filistin halkını köleliğe mahkum eden 242 sayılı kararı tanımamışlardır. Filistinliler, silaha sarılarak, işgal altındaki topraklarını kurtarmaya ve bu topraklar üzerinde bağımsız ve laik bir Filistin devletini kurmaya çalışmışlardır. Silaha sarılan Filistin halkının mücadelesi, Arap ülkelerinin ve diğer Üçüncü Dünya ülkelerinin emperyalizme, siyonizme ve iki süper devletin hegemonyacılığına karşı mücadelesi ile birleşmiştir.

Filistin halkının mücadelesi Üçüncü Dünya ülkelerinin içten desteğini kazanmıştır. Üçüncü Dünya ülkeleri birçok uluslararası toplantıda ve kuruluşta birleşerek, İsrail siyonistlerini mahkum etmişler ve Filistin halkına omuz vermişlerdir. Nitekim Birleşmiş Milletler Genel Kurulu siyonizmin ırkçılık olduğunu karara bağlamıştır. Arap ülkelerinin 1973'de İsrail'e karşı uyguladığı petrol ambargosu, İsrail'in daha da tecrit olmasını sağlamıştır. Filistin halkının ve Üçüncü Dünya ülkelerinin kararlı mücadelesi sonucu Avrupa ülkeleri ve Japonya gibi İkinci Dünya ülkeleri, FKÖ'yü tanımışlar, ve Arap ülkeleri ile dostluk siyasetine yönelmişlerdir.

Filistin halkının mücadelesi, gericiğe de ağır darbeler indirmişdir. ABD ve İsrail ile işbirliği yapan kral Hüseyin tecrit olmuş, ve 1974'deki Rabat Arap Zirvesi, Filistin Kurtuluş Örgütünü, Filistin halkının tek meşru temsilcisi olarak tanımıştır.

Arap Ülkelerinin Birliği Pekiyor

Ortadoğu'daki son olaylar, Arap ülkelerinin arasındaki birliği daha da güçlendirmiştir. Bir kere Lübnan iç savaşı sona ermiş, Lübnan, bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü korumuştur. Lübnan'da barışın sağlanması, Kahire'de toplanan Arap Zirvesinde onaylanmıştır. Son olarak Mısır ile Suriye, birleşme kararı almışlardır. Bütün bu gelişmeler, Üçüncü Dünyanın başarılarıdır. Bu başarılar iki süper devletin bölge üzerindeki hegemonya ve sömürü emellerini geriletmektedir.

Şüphesiz Arap ülkelerinin ve Üçüncü Dünyanın birliği, tamamlanmış bir süreç değildir. Bu ülkelerde tam bağımsızlık için mücadele eden proletaryanın yanında, çeşitli uzlaşma eğilimleri taşıyan hakim sınıflar da varlıklarını sürdürmektedir. Bazı Arap ülkelerinin, süper devletlerin denetimindeki Cenevre Konferansına katılmak ve İsrail'le bir barış anlaşması imzalamak yönünde uzlaşıcı eğilimler taşıdıkları görülmektedir. Şurası unutulmalıdır ki, Üçüncü Dünyanın birliği, bir

ELESİ

yandan süper devletlerin hegemon - yacılığına karşı mücadele ile bir yandan da içindeki teslimiyetçi eğilimler yenile yenile güçlenecektir. Bu iki mücadele birbirinden ayrılmaz.

Filistin Halkı Sahte Barış Konferanslarını Redderiyor

Süper devletlerin çeşitli oyunlarına rağmen, Filistin halkı sahte bir barış konferansını reddetmektedir. FKÖ'nün siyasi büro başkanı Faruk Kaddumi, bu konuda şunları söylüyor: "1973 Arap-İsrail savaşından sonra toplanan ancak daha sonra dağılan, Ortadoğu Cenevre barış konferansının, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 242 sayılı kararı temelinde yeniden toplanmasına karşıyız." Kaddumi, Lübnan iç savaşından sonra Araplar arasında güçlü bir cephe kurulması için dayanışmanın artırılmasını, en önemli mesele olarak gördüğünü belirtmektedir.

Son zamanlarda Şam'da FKÖ'nün Merkez Komitesinin toplanarak, silahlı mücadelenin ve kitle hareketlerinin önümüzdeki yıl içinde daha da derinleştirilmesini karara bağlamış olması, geleceğe için büyük bir önem taşımaktadır.

Filistin Kurtuluş Örgütü'nün resmi sözcüsü Abdul Muhsin Ebu Meyer, Yeni Çin Haber Ajansına verdiği demeçte, Mao'nun anısını saygıyla andıktan sonra şunları söylüyor: "Silahlı mücadele, bu mücade-

lenin gerektirdiği fedakarlıklar, hedeflerimize ulaşmamız için temel yolumuzdur. İnanıyoruz ki siyasi meyvalar, silahla ekilen tohumlardan oluşacaktır. ... Filistin halkının mücadelesi uzun ve çetin bir mücadeledir. Fakat şuna kesinlikle inanıyoruz ki yenilgiye mahkum olan, düşmandır. Bize gelince, mutlaka zafere ulaşacağız."

Bugün Ortadoğu'da Filistin halkının milli kurtuluş mücadelesi açısından son derece elverişli bir siyasi durum mevcuttur. Gericilerin esas dayanakları ABD ve SSCB birbirlerine karşı şiddetli bir rekabet içindedir. Diğer yandan her iki süper devlet de Arap ülkelerinin ve Filistin halkının gözünde büyük ölçüde teşhir olmuşlardır. İsrail ise tamamen tecrit durumundadır. Filistin halkının ve Arap ülkelerinin haklı davası ise geniş bir desteğe sahiptir. Arap ülkelerinin ve Filistin halkının arasındaki militan dayanışma, giderek daha da güçlenmektedir. Kararlı ve uzlaşmaz bir devrimci mücadele, Filistin halkına zafer vaatmektedir.

Biz Filistin halkının mücadelesini kararlılıkla destekliyoruz. Emperyalizmin, siyonizmin ve özellikle iki süper devletin hegemonya emellerinin Ortadoğu'da boşa çıkarılması, ülkemizin ve halkımızın mücadelesine de güçlü bir destek olacaktır.

Biz inanıyoruz ki, Filistin halkı başta diğer kardeş Arap halkları ve ülkeleri olmak üzere bütün Üçüncü Dünya ülkeleri ile sınımsız birleşecek, iki süper devlete karşı uzlaşma eğilimlerini yıkacak ve kendi kaderini ellerine alacaktır.

Biz inanıyoruz ki, Filistin halkı silahlı mücadelede sebat ederek işgal altındaki topraklarını kurtaracak ve "laik ve demokratik Filistin" devletini kuracaktır.

Zafer mutlaka Filistin halkının ve Üçüncü Dünyanın olacaktır.

İsrail'de Arap tutukluların açlık grevi ikinci ayına girdi

İsrail'deki Aşkalon hapisanesinde bulunan 500'e yakın Arap tutuklunun başlattığı açlık grevi, altıncı haftasını doldurmaktadır. Bildirildiğine göre şimdiye kadar tutuklulardan biri ölmüştür; 10'dan fazlası da çok ciddi bir durumda bulunmaktadır.

Siyonist İsrail devletine karşı eylemleri, sabotaj girişimleri ya da

Filistin örgütlerine üye olmaları nedeniyle hapse atılmış bulunan tutuklular, kendilerine savaş esiri muamelesi yapılmasını, savaş esirleri konusundaki Cenevre Anlaşmasının uygulanmasını, daha sık ziyaret hakkı tanınmasını, yemeklerinin düzeltilmesini ve hapisane idaresinin yaptığı baskılara son verilmesini talep etmektedirler.

Almanya'da Filistin gecesi yapıldı

26.1.1977 tarihinde Almanya'nın Saarbrücken şehrinde İran Öğrenci Konfederasyonu tarafından düzenlenen bir Filistin gecesi yapıldı. Geceye Almanya'nın Saarbrücken, Mainz ve Kaiserslautern şehirlerinden Türk, Arap ve diğer milletlerden devrimci ve yurtsever katıldı. Gecede "Filistin Kurtuluş Örgütü" Almanya temsilcisinden başka Almanya Komünist Partisi (KPD), Almanya Komünist Partisi Marksist - Leninist (KPD/ML), Batı Almanya Komünist Birliği (KBW), Komünist Talebe Grubu (KSG), İran Öğrenci Birliği ve Aydınlik dergisi adına birer temsilci konuştu.

Filistin Kurtuluş Örgütü temsilci

si konuşmasından sonra sorulara cevap verdi. "Avrupa burjuva basının yazdığı gibi Filistin Kurtuluş Örgütü'nün savaşçıların silahlarını ulti matom sonucu hiç bir şekilde hiç bir Arap Barış Gücüne teslim etmeyeceklerini, tam tersine Filistin'in kurtuluşunun, savaşçıların silahlarına sıkıca sarılmalarıyla zafere ulaşacağını" belirtti. Bir diğer soru üzerine "Çin Halk Cumhuriyeti" ile Filistin arasındaki her türlü ilişkinin kardeşçe olduğunu ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin bütün silah yardımı hiç bir karşılık talep etmeden yaptığını, bunun zaten Çin Halk Cumhuriyeti'nin bağımsızlık uğruna savaşan ülkelere yaptığı dış yardımın bir ilkesi olduğunu açıkladı.

Fas'ta 65 Marksist-Leninist ömür boyu hapis cezası isteğiyle yargılanıyor

Fas'ta gizli "İleri" örgütüne mensup olmakla suçlanan 139 Marksist-Leninist yargılanması, geçtiğimiz günlerde karar safhasına ulaştı. Savcı, aralarında örgütün merkez yönetimine dahi olduğu iddia edilen Abraham Serfati'nin de bulunduğu 65 kişi için ömürboyu hapis cezası istedi.

"İleri" örgütünün doğuşu 1960'ların ortalarına dayanmaktadır. Fas halkının Kral II. Hasan'ın kanlı rejimine karşı duyulan öfke, 1965 yılında büyük kitle ayaklanmaları şeklinde patlak verdi. Ancak örgütsüz ve savunmasız durumda bulunan kitleler, polis ve ordu tarafından 1000 kişinin öldürüldüğü gaddar bir hareketle bastırıldı. Reformcu burjuva partilerinin yanısıra, Ali Yata'nın Fas revizyonist partisi de bu olayda halka ihanet ederek gericiliğin safına geçti. O ana kadar bu partinin önde gelen bir üyesi olan Abraham Serfati ve Marksizm-Leninizme sadık diğer bazı militanlar ise, revizyonizmle aralarına kesin bir sınırdan ayrıldılar ve Ali Yata'dan ayrılarak gerçekten devrimci bir parti inşa etmeye giriştiler.

Uzun bir devrimci geçmişi olan Abraham Serfati, diğer faaliyetlerinin yanısıra, şair Abdül Latif Laabi'nin çıkardığı Suluklar dergisinde yazdığı yazılarla da mücadelesini sürdürdü. Laabi ve arkadaşları da II. Hasan yönetimi tarafından daha önce yargılanmışlar ve çeşitli hapis cezalarına çarptırılmışlardır. (Etk. Halkın Sesi, sayı:46).

Şimdiki dava, Kasım 1974'te başlayan kitlesel tutuklamaların bir devamıdır. Gözaltına alınan 300'e yakın Marksist-Leninist ve demokrat aylarca süren işkencelere, başta Abraham Serfati olmak üzere kahramanca gö-

Abraham Serfati

ğüs gerdiler. "İleri" örgütünün merkez yönetiminden Abdullatif Zerval, bu işkenceler altında şehit oldu. Mücadelelerini hapishanelerde de sürdüren devrimciler, şimdiye kadar sayısız açlık grevine ve direnişlere giriştiler. Bu açlık grevlerinden biri, 15 gün sürdükten sonra 104 tutuklunun salıverilmesi sonucunu sağladı.

Adli soruşturma, ancak 1976 yazında başladı. 3 Ocak 1977'de başlayan duruşmalarda ise, devrimcilerin her çeşit savunma hakkı yokedilmek istendi. Sanıkların avukatları, gerek polis ve gerekse faşist "Müslüman Kardeşler" örgütü tarafından sürekli olarak tehdit edildiler. Fikirlerini söyleme hakkı verilmeksizin, sadece soruları "evet" veya "hayır" diye cevaplandırmaları söylendi. Sanıklar bütün bunlara göğüs gererek devrimci düşünceleri savunmakta ısrar ettiklerinde, salondan atıldılar. Bundan sonra mahkeme, Marksist-Leninistleri tek tek salona alarak sorgulamak istedi. Ancak devrimciler bunu da kesinlikle reddettiler ve bu şartlar altında ifade vermediler.

Siyonizme karşı yıllardır enternasyonalist bir mücadele veren Abraham Serfati'nin, yahudi kökenli olması nedeniyle "siyonistlere hizmet etmekle" suçlanması ise, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Serfati'yi savunmak üzere kendi avukatlarının en ünlülerinden birini yollaması sonucu suya düştü. Bu düzmece yargılama sürecinde esas yargılanan, Fas'taki II. Hasan rejimi olmuştur.

Abraham Serfati ve arkadaşları hakkında verilen karar ne olursa olsun, bu zulüm, istibdadı yıkılmaktan kurtulamayacaktır.

TEKZİP

Kemal Ilıcak'ın yolladığı tekzip metnindeki dergimize hakaret yönelten bölümlerin geniş bir kısmı, mahkemeye yaptığımız itiraz üzerine tekzip metninden çıkarılmıştır. Mahkeme kararı dolayısıyla yayınlamamız gereken metin aşağıdadır.

YAZILARINIZDAN VE HAKARETLERİNİZDEN HESAP SORULACAKTIR (KEMAL ILICAK'I LOCKHEED OLAYI İLE İLGİLİ GÖSTERMEK TEZVİ - RATTIR)

Derginizin 16/Kasım/1976 tarih ve 83 No. lu sayısının 5nci sahifesinde, Kemal Ilıcak hakkında gerçek dışı bir haber çıkmıştır.

Ben Lockheed firması ile hiç bir fiili ve hukuki ilişkisi olmayan bir kimseyim. Yazınızda bazı amme görevlileri arasına benim de ismimi sıkıştırdırıp Rüşvet alındığı iddiasına adımla karıştırarak şahsımı hedef alıp maddeyi mahsusa ta'ni suretiyle hakaret etmeniz, Bu olayla en ufak bir ilgi ve alakam olmadığını bildiğiniz halde buna cürret etmeniz, kastında ötesinde bir taamüd ile tahkir amacı güttüğünüzü ortaya koymaktadır. Bu yola güdülmüş mahum merkezlerin ve mihrakların emri gereği olsa bile bu sakim mantığınızın, size haysiyetleri karalamaya hak sağlamayacağımı adalet önünde göreceksiniz.

İş bu Tekzibimin derginizin ilk çıkacak nüshasının aynı sahifesinde aynı sütunlarda, aynı tertip ve aynı puntolarla neşrinin talep ederim.

TERCÜMAN GAZETESİ SAHİBİ
KEMAL ILICAK

KİTAPLAR

Mustafa Suphi 'nin Kitabını Okuyalım

"Türkiye'nin Mazlum Amele ve Rençberlerine" kitabı, Mustafa Suphi'nin çeşitli zamanlardaki yazı ve konuşmalarından onbeşini kapsamaktadır.

Mustafa Suphi'nin kitapta yer alan konuşma ve yazıları, Türkiye Komünist hareketinin yaratılması dönemini yansıtan tarihsel belgelerdir. Bu kitaptaki yazıların yazıldığı dönemde, Lenin önderliğinde Rusya proletaryası ayağa kalkarak, bütün ülkelerin proletaryası önünde yepyeni ufuklar açan 1917 Büyük Ekim Devrimi'ni başarıyordu. Mazlum ülkelerin hakları emperyalizm ve sömürgeciliğe karşı kurtuluş mücadelesine atılmaktaydı. Türkiye'nin iki milliyetten halkı işgalci emperyalistleri ülkeden kovmak için milli bağımsızlık savaşına girişmişti. Bu olaylar, dünya çapında emperyalizm ve proletarya devrimleri çağının açıldığını göstermekteydi. İşte Mustafa Suphi böyle bir çağın başında Komünist hareketi önderlik etti.

Kitaptaki "Türkiye Komünist Teşkilatı Merkez Komitesinin Faaliyeti Hakkında Bakû Kongresinde Mustafa Suphi Yoldaşın Raporu" ve bu raporun devamı olan "Faaliyetin Dört Cephesi" yazılarından, proletarya hareketinin geçmişi hakkında somut bilgiler ediniyoruz.

Türkiye Komünistleri'nin, Milli Kurtuluş Savaşını nasıl canla başla destekleyip, emperyalizme karşı çarpıştıkları, Milli Kurtuluş Savaşının kazançlarını devrim yolunda ilerletmeye nasıl çalıştıkları, kitaptaki çeşitli makalelerde anlatılmaktadır. 43'üncü sayfadaki "Mustafa Kemal Paşa'ya Mektup"ta, Türkiye Komünist Partisi'nin, Büyük Millet Meclisi Hükümetini, emperyalist devletlerle savaştığı sürece bütün gücüyle destekleyeceği belirtilmektedir. Mektupta ayrıca, Türkistanda kurulduktan sonra Türkiye'ye gönderilen "Türk Kızıl Alayı"nın Doğu Cephesi'nde gösterdiği başarılar da anlatılmaktadır.

Kitabın 56'ncı sayfasındaki "Anadolu'dan gelen Elçiler ve Anadolu'ya

Yardım", 48'inci sayfasındaki "TKP Birinci Kongresinde Konuşma", 71'inci sayfadaki "Büyük Millet Meclisi Hükümeti ve Komünist Partisi" başlıklı makalelerde de Komünist Partisi'nin Kurtuluş Savaşına karşı tutumu ve görevleri belirtilmektedir. "TKP Birinci Kongresinde Konuşma"da şöyle deniyor:

"Komünist Partisi için memlekette musallat olan dış düşmanları kovmak nasıl bir görev ise, içte halkın sırtından geçinen yağmacı asalak sınıfları da hazır yiyeceklik halinden çıkarıp yumruk altında çalıştırmak da o derece esaslı bir görevdir." (s. 50)

Mustafa Suphi Milli Kurtuluş Savaşının dünya proletarya devriminin bir parçası olduğunu ısrarla belirtmiştir. Kitaptaki "Tarihi Görev" ve "Saltanattan Sonra" yazılarında da bu fikir işlenmektedir. Örneğin

"Tarihi Görev" yazısında şöyle deniyor:

"Biz, Rusya-Türkistan ve Kafkasya'da olduğu gibi Türkiye'de de başlayan savaşı Avrupa emperyalizmine karşı ve dünya çapında bir nitelik ve anlamda anlıyoruz. Fakir ve sefalet altında ezilen Türkiye ve doğu memleketlerindeki ayaklanma milli müdafaa şiarı ile başlasa bile, dünyayı saran ve zulm ile çarpıştırdığı, haksızlığa uğrayan işçi ve köylü sınıflarının gönüllerini fetiheden devrim hareketlerinin az zamanda uluslararası düzeye gelmesi bir zorunluluktur." (s. 69)

Bütün bu fikirler ışığında Mustafa Suphi, Türkiye halkına milli kurtuluş ve devrim görevlerini yılmadan anlatmıştır. Kitaptaki "Sosyalizm İçin Mücadele" yazısında, şöyle denmektedir:

"... Uluslararası savaş ağalığına ve emperyalizme elinden geldiği kadar karşı dur, memleketin içinde hiç bir bölük yabancı askeri kalmayın!

"... Emperyalist hükümetlerin bugün memleketimize ve halklarımıza saldıran ordularına karşı savaşa kalk!

"... Yoksul emekçi halk, silahını eline al! Tüfengi atmasını biliyorsan, silahını temiz tut. Atmasını bilmiyorsan, gizli talim bölüklerine git, yazıl!

"... Yoksul ve ezilen Türk köylüsü, sabrettiğin yetişir! ... Türkiye'nin zulüm ve kahr içinde yaşayan diğer halklarına elini uzat, işçi ve köylü meclislerini kendi hakimiyet ve iktidarını kur." (s. 59-61)

Mustafa Suphi, proleter enternasyonalizmine sarsılmaz bağlarla bağlıydı. Aynı zamanda, Doğu'nun ezilen halklarının kurtuluş mücadelesinin zaferine kuvvetli bir inanç beslemekteydi. Mustafa Suphi'nin bu konulardaki örnek proleter devrimci tutumu, kitaptaki çeşitli makalelerde ifadesini bulmaktadır. "İkinci Kongre" yazısında İkinci Enternasyonal oportünizmi eleştirildikten sonra, şunlar söyleniyor:

"Şimdi Üçüncü Enternasyonal karşısında duran mühim mesele, batı proletaryası gibi doğunun de-rin karanlıklarında ezilen ve yoksul halkları da kendi etrafında birleştirmeyi ve emperyalizme karşı Asya'da yükselecek büyük bir yumruk hazırlamayı barmaktır." (s. 52)

"... Bu münasebetle Lenin yoldaşın bir sözünü hatırlıyoruz: 'Doğuda devrim, doğu komünistlerinin doğrudan doğruya kendi işleri olmalıdır'. Gerçekten de doğunun batıdan pek farklı ve başka nitelikte olan iktisadi ve ruhi özelliklerini göze alırsak, bu sözün önemi anlaşılabilir olur. Kuşkusuz ki doğuda devrim hareketlerinin nabzından anlayacak gene doğuludur." (s. 53)

Mustafa Suphi'nin yazıları bugün geçmişimizi karalayarak inkarcı görüşlerle ve onun anısına sahtekarca sahip çıkmaya çalışan revizyonistlere karşı mücadelede bize ışık tutuyor.

"Mustafa Suphi ve yoldaşlarının anısına"

yolunuzdayız!..

Sizler
İstanbul'un karanlık tezgahlarında
Ekim Devriminin rüzgarında actınız bu bayrağı.
Ne baskı, ne zulüm
Ve ne de katliam yıldırımını,
Sonuna dek
Düşürmeden taşıdınız bu bayrağı.

Sizlerden öğreniyoruz kavgayı,
Boyun eğmeden zalimlerin önünde
Sizlerden öğreniyoruz
Sakin denizlerde fırtınalar olmayı.

Sizlerden sonra
Düşmedi kızıl bayrak
Ve dökerek kanlarımızı her gün taşıyoruz
Daha da taşımamak

Yürüyoruz yolunuzda
İçimizde yolunuzun inancı
Haziranlar, Sazlıköyler, Pazarcıklar
Adana, Yalova, Ödemiş ve yurdun dört bir yanı
Açtığımız bayrak
Bağımsızlık ve kurtuluş bayrakları.

Cafer Tiryaki

AYDINLIK YAYINLARININ AÇIKLAMASI

Yayınlarımız tarafından Ocak 1976'da yayınlanan Mustafa Suphi'nin "Türkiye'nin Mazlum Amele ve Rençberlerine" kitabında bazı eksik ve hatalar bulunmaktadır:

1. Kitaptaki yazılar, Mustafa Suphi yoldaşın şehit edilmesinin ikinci yıldönümünde TKP'nin yayınladığı "28-29 Kanunusani 1921: Karadeniz kıyılarında Parçalanmış Mustafa Suphi ve Yoldaşlarının İkinci Yıldönümleri" adlı eserden alınmıştır. Kitabın orijinali, eski yazıyla ve "Enver Paşa imlası" ile dizilmiştir. Kitapta yer alan yazıların Türkçesi, yayınevimiz tarafından sadeleştirilmiştir.

2. Kitabın 29'uncü sayfasında bulunan "Faaliyetin Dört Cephesi" adlı yazı, 78'inci sayfada bulunan "Türkiye Komünist Teşkilatı Faaliyeti Hakkında Bakû Kongresinde Mustafa Suphi Yoldaşın Raporu"nun devamıdır. Okuyucular "Faaliyetin Dört Cephesi" yazısını, Bakû Kongresi Raporu'nun son bölümü olarak okumalıdır.

3. 51'inci sayfadaki "Üçüncü Enternasyonal" in İkinci Kongresinde Konuşma" yazısının başlığı, "İkinci Kongre" olarak düzeltilmelidir. Yazının içeriğinden de anlaşıldığı gibi, bu yazı Komintern'in İkinci Kongresinde yapılan bir konuşma değil, Mustafa Suphi tarafından İkinci Kongre'yi tanıtmak için yazılmış bir makaledir.

4. Kitabın önsözünde "Türkiye'nin savaş dışı kalabileceği" görüşü yer almıştır. (sayfa 10) Bu görüşün hatalı olduğu, Aydınlik Dergisinin 64'üncü sayısındaki "Yoldaş Dergisinin Eleştirisi-I" yazısında belirtilmektedir: "Eğer bir dünya savaşı koparsa, İkinci Dünya Savaşında olduğu gibi Türkiye'nin bu savaşın dışında kalması ihtimalinin bulunmadığını savunuyoruz. ... Bununla birlikte, bu konuyu tartıştığımız sırada Türkiye'nin savaş dışı kalabileceği görüşü bir yazımızda yer aldı. Bu görüş hatalıdır. Dergimizin eskiden beri savunduğu görüşlerden bir ayrılmayı ifade etmektedir." (Aydınlik, sayı 64, sayfa 22)

AYDINLIK
YAYINLARI

J. V. Stalin

Proletarya Devrimi Çağında
Millî Mesele

Genel Dağıtım: TÜR-DA
Cağaloğlu Hamam Sokak 4/2 İst